

ELŐFIZETÉS
MELYBEN:
 Egy évre 24 korona.
 Egy hónap 2 korona.
VIDÉKEN:
 Egy évre 28 korona.
 Egy hónap 2 k. 40 f.
IRÁRTERESEK:
 6-hasabos petit sor egyszer 20 fill.
 minden következőnél 16 fillér.
 Nyitási sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:
 Aradi és csanádi egyesült
 vasutak palotájában. I
 TELEFON-SZÁM: 867.

KIADÓHIVATAL:
 Aradi Nyomda Részvény-
 Társaság.
 József főherceg-ut 22. sz.
 TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Csütörtök, április 25.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: Hiu ábrándok.**
- A képviselőház ülése.**
- A román szinát.**
- Törvényjavaslat az uralkodóház ellen.**
- Az elmaradt vendégszereplés.**
- A német trónörökös a bonnai egyetemen.**
- Szerelem a toloncuton.**
- Urak az asztalos-műhelyben.**
- A nyári szinkör bére.**
- Apróságok Tolsztojról.**
- A kisajátítási tárgyalások.**
- Vérengzés egy szini előadáson.**
- Tárca: Asszony.** Irta: Császár Imre.
- Csarnok: A kis Hanna regénye.** Irta: Unger I.

Hiu ábrándok.

— A vashid. —

Arad, április 24.

Az egyébként jól értesült, s a szenzációs újdonságokat bölcs mérséklettel szállogató német hírlap a P. L. az ő egyik legutóbbi számában csak úgy odavetve azt újságolja, hogy a közel jövőben építendő két nagyobb szabású hid közül az egyik a Baja-Báttaszék közötti Dunahid, a másik pedig az — Arad-Uj-Arad közötti *Maroshid* lesz.

Nem tudjuk, hogy a nevezett újság honnan vette a híret, de félünk tőle, hogy a hirben vagy a *hid*-nak a tulajdonképeni jelentősége — *kacska*, vagy pedig a *közel* jövő kitételben a jelző van tévedésből kicserélve a helyesebb *messze* szó helyett.

Mert hiszen azt megengedjük, hogy el fog jönni egyszer az a jobbkor, a melyben a magyar vidéki városok helyesen

fölfogott érdekének ápolása is napirendre kerül, és a fiskális érdekek fölibe fog helyeztetni, de ez a kor — a mint mutatkozik — még nem érkezett el, és a mint egy fecske nem csinál tavaszt, úgy a „Pester Lloyd“ egy kacsája sem jelent még nyarat.

Nem — nem, a magyar nemzeti politikának tervszerű, céltudatos érvényesítése és fejlesztésére nincs még megérve sem a közszellem, se pedig az adminisztráció. Még mindig távolabb vagyunk mint valaha attól, hogy ennek a szerencsétlen országnak polyglott zagyvalékában a magyar nyelv és kultúra szigeteit, a vidéki városokat istápolnók céltudatos adminisztratív és törvényhozási intézkedésekkel; e helyett inkább azokat az újabb terheket, a melyeket röstellünk adóemelésként a közre rá róni, a városok tulterhelt vállaira rakjuk helyhatósági teendők és kötelezettségek címén.

Megemlékeztünk már e helyt nem is egy ízben arról, hogy a megélhetés nehéz viszonyai között vergődő városaink a közrendészet, a közoktatás, az adóbehajtás és kezelés körül minden igazság ellenére súlyos természetű és költséges *állami funkciókat* végeznek; megemlékeztünk arról, hogy a regále váltság címén eszközölt honmentő *financ-operáció* nagyobb részt a városok javadalmainak rovására billentette a háztartás mérlegét az egyensúly helyzetébe. És fájdalom, konstatálnunk kellett azt is, hogy ez a város-sarcoló rendszer még mindig fenáll és újabb ágakat hajt. Araddal együtt épen most vannak vitában

a városok a fináncminisztérium egy oly rendelkezésével, a mely őket egy évi javadalmaik jogos igényétől akarja megfosztani. Az országos igazságszolgáltatás, mely *bélyegekből többszörösen behajtja azt, a mibe kerül, az ő reformjainak terheit nem vállalta magára, hanem áthárította a városokra, midőn a bűnvádi előnyomozást a városi adminisztráció keretébe toltta, anélkül, hogy az ennek ellátásával szükségképen járó költségek fedezéséről gondoskodott volna.*

Annak tehát, hogy a vidéki városok érdekeinek portálásában megnyilatkozó magyar nemzeti kulturpolitika kezdeteit lássuk, még nem érkezett el az ideje, sőt inkább még mindig az ellenáramlat uralkodását vagyunk kénytelenek — mint föntebb érintettük — konstatálni. Hiszen ne menjünk tovább, épen csak pár hét előtt fujták le azt az értekezletet, melyet a magyarországi városok polgármesterei lettek volna tartandók az általuk képviselt köztörvényhatóságok érdekében.

Az arad-ujaradi vashid nem szorosan vett fiskális érdek, vagy — mint ilyen — legalább is nem sürgős, ez *csak Arad* város fejlődésének és felvirágzásának a létkérdése és épen azért nem sürgős, annál kevésbé, mert magában a városban is érvényesülnek némely nyárspolgárius nézetek, a melyek attól félnek, hogy avval a pár szegény tisztviselővel, a kik esetleg az olcsóbb Ujaradra mennének lakni, Arad forgalma szenvedne.

Alig egy éve mult, hogy az aradi vashid kérdése egy miniszteri látogatás elő-

TÁRCA.

ASSZONY.

Irta: Császár Imre.

A fákon már apró levelecskék jelezték az éltető nyár közeledtét. Koránjövő madárkák röpködtek a levegőben, mely tele volt illattal, tele élettelle. A földből már-már kikéredzkedtek a virágok, ki a partra, hogy minél előbb részesüljenek az élet örömeiben. Rövid a tavasz, kurta a nyár és nekik az ősz hervadást, halált jelent, de addig csupa gyönyörűség rövid életük.

A napsugár már győzött a hideg elleni csatában és most diadalmasan érezteti jótékony melegét mindennel. A tél fájdalmai után a fák szinte kéjesen nyujtognak ki, felegyenesednek és lombosodó koronájukat hódolattal lengetik a mindig ifju, mindig éltető napsugár felé.

Tavasz van. Napfényes gyönyörű tavasz. A lég csupa illat, csupa lüktető párázat. Minden, a merre csak ellátsz, azt suttogja, kiáltja feléd: élni, csak élni! Minden hazugság, csak az élet igaz és jó és szép!

A szanatórium parkjában is ilyenformán kiáltoz a természet és mégis minden szavára fájdalmas sóhaj a visszhang. E sóhaj keserű, nehéz, gondterhes szívből fakad: hazudsz ter-

mészet, nekünk hazudsz, mert ez a halálhozó tavasz.

Szinte fázom, a mint végig megyek a parkon. A nap melegen tűz le rám és én sajnálom, hogy meleg felöltömet a kocsiban hagytam.

A meleg, napos uton részben sétálnak, részben ülnek a szegény betegek. A sétáló még remél, még hisz a tavasznak; a csendesen ülők arcán gunyos, keserű mosoly: ők már érzik, hogy ez az utolsó felvonás kezdete.

Keresztül utazva X. német városkán, eszembe jutott, hogy a közelben lévő szanatóriumban ápolják egy igen jó barátom feleségét s én megígértem neki, hogy meglátogatom, ha utam arra felé vinne.

Barátom csupa jót beszélt otthon. A felesége így-ugy javul. A nyarat már otthon fogja tölteni szüleinél, mert hiszen nem szorul orvosi ápolásra.

Mikor ezt hallottam, nem sejtettem, hogy ez igazabb, mint hinném.

Az intézet egyik orvosa kísért ki a parkba és segített megkeresni a beteget, ki egy karszékből ült a napon. Már messziről mutatta: ott van. Csakugyan ő volt, barátom neje. A mély szájalom érzete megállnom kényszerített.

Onkéntelenül a multra gondoltam. Láttam az életvidor leányt, bájos mosolyával, okos, nagy szürke szemével. Láttam a meghatott menyasszonyt, elboritva hosszú fátyolával, a

mint barátom karján kilépett a templom homályából, ki a napfényes utcára.

Tavasz volt akkor is, meleg, éltető tavasz. Eszembe jutottak a vidám esték, miket náluk töltöttem, mikor mint kedves háziaszszony sürgött-forgott körülöttünk. Láttam, mikor boldogan vezette kis leányát az utcán és büszkén mondogatta: nézze, milyen szép, milyen okos.

Egy pillanat alatt végigvonult előttem az egész mult és most értettem csak meg azt a szomorú, méla mosolyt, mely néha-néha a kedves arcon megjelent s a mit én a házaselet bárányfehéjének tartottam.

Lassan, gyöngéden közeledtem hozzá, mint az emlékekhez szokás. Halkan megszólítottam.

Főrezzent álmodozásából a hangra: visszatért az életbe, melytől már-már elbucszott. Rámvetette szeméit, csodálkozva a váratlan eseményen.

Szinte leolvastam arcáról a benyomásokat, Egy idegen, egészséges férfi megszólít, ki lehet? A hangja olyan ismerős, de már az arcvonásokat meg kell keresnem a boldog mult relikviái között; ki lehet?

A fürkésző arc egyszerre csak mosolygóra vált. Megismert. Felém nyujtotta kezét. Oh, milyen átlátszó, alabastom kéz. A mint a nap rásütött, szinte már a vázát láttam a kéznek, a vékony csontok és porcogók olyan csunyán sötétedtek át a fehér bőrfalon.

készítésének keretében szóba jött, és mint „nem időszerű“ kérdés, érettebb megfontolással ismét háttérbe szorított. Nincs még itt a magasabb koncepciók ideje. Ki törődnek most, a pártélet válságainak közepette, azzal, hogy a nemzeti lét délkeleti védbástyáját, a magyar Golgothát egy tollvonással és a beruházásokra várakozó pénztári készleteknek egy század részével a közgazdaság és nemzeti kultúra legnagyobb vidéki empóriumává lehetne tenni, hogy tulajdonképpen a szóban levő vashíd ércakapsával lenne a régi Banátus Magyarországhoz kapcsolva s annak egyik nagy és népes községe révén egész kerület a nagy alföldi város magyarosító hátkörébe vonva.

Az Aradhoz hasonló városaink a megélhetés, a létfenntartás nehézségei között vergődnek; nagyobbak, sem hogy a parasztközségek olcsó háztartásának keretében megférnének, de *kisebbségek és szegényebbek*, sem hogy az állami és a nemzeti közélet által reájuk hártott közegészségügyi, közrendészeti, közigazgatási és kulturális feladatok terheit elbírnák. E városoknak feladataikkal, igényeikkel lépést kellene nőniök, fejlődniök, s az államélet funkcióból kellene támadniök azon hatásoknak, melyek a városok kül- és belterjes növekedését lehetővé teszik, sőt indítják. Hiszen a porban élő féreg, ha fejlődik, kipattantja bőrét s a levedlett helyett újat ölt; a csiga, a kagyló új gyűrűt építhet teste nedvéből a régi házához, ha kinőtt belőle s a fa szétrepesztí kérgét és tágabbra neveli azt a mint ő izmosodik, vastagodik; csak a mi vidéki városaink szoronganak prokrusztos ágyaikban, a melyen nem tágított 67 óta sem a törvényhozás, sem az adminisztráció, mint ha az állam minden gondoskodását a polyglott, nemzetietlen két gócpont, Fiume és Budapest foglalta volna le.

Aradnak a vashíd és az annak létesítése után szükségképpen beállandó egyesítés Ujaraddal adná meg azt a terjedelmet, azt a népszerűséget és azt a fejlődés-képes forgalmat, mely őt valóban nagyvárossá minősítené, mely megadná neki az eszközöket megfélemlenie azon kulturális

feladatainak, melynek minimális követelménye alatt is ma roskadozik. Elég e részt csak a villamos vasut vajudó vállalkozásának példájára rá mutatni, mely létesítésének szerződésileg megszabott arányait nem remélheti a város forgalmának szűkös viszonyaiba gyümölcsözőleg beleilleszteni, holott egy Ujaradról kiágazó erővel teljes életképességet nyerne.

Káprázatosan fényes jövő intene Arad felé az ujaradi főutca tengelyének irányában építendő vashíd létesítése által, annyira szép és csábító, hogy azt nem is lehet Aradnak *gunnolni*. Utóvégre a fák nem nőhetnek az égbe. A kincstárt az ő szerződéses kötelezettsége arra szoritja, hogy a *hidat* az átellenes városzerű kaszárnyával szemben tartsa fenn; a két város közötti közlekedéshez elég jó volt eddig a *csolnak*, jó lesz az hát ezután is. Igaz ugyan, hogy egy időben a kincstár a vashíd érdekében már közel 200,000 koronát elköltött kisajátításokra; de hát az *akkor* volt, talán már nem is igaz. A hidtervek lekerültek a legendás idők kormányelnökének íróasztaláról egy finánc referens jól elzárt fiókjába, a melyre rá van írva a Dante révén ismert jelszó: „Lasciate ogni speranza“. Ebbe már bele-töröttünk, és nem ébresztenek bennünk hiu reményeket sem a képviselőjelöltek fogadkozásai, sem a legjobban értesült német ujságok kacsái.

POLITIKAI HIREK.

A képviselőház igazságügyi bizottsága. *Szilágyi* Dezső elnöklésével ma ülést tartott, melyen az igazságügyi minisztérium részéről *Plósz* miniszter és *Vörösmarthy* államtitkár volt jelen. A bizottság tárgyalás alá vette a kolozsvári kir. főügyesség az iránt való felterjesztését, hogy *Kulcsár* Simon ellen az országgyűlést sértő kifejezése miatt a bünvádi eljárás megindítására felhatalmazás adassék. *Kola* János előadó ismertetvén a tényállást, nem véli ez esetben a bünvádi eljárást megindítandónak, illetőleg a felhatalmazást megadandónak. A bizottság rövid tanácskozás után hozzájárult az előadó kezéhez s megbizta őt ily értelmű jelentésnek a Ház elé terjesztésével. Ezzel az ülés véget ért.

betegesenek lássa. Hitte, hogy ezt az ártatlan csalást nem veszi észre senki. Szegény asszony!

Néhány szót váltottam még vele és aztán bucsuztam. Utolsó szava is az volt, hogy „a viszontlátásra!“ Megígértem, hogy az urának hűségesen elmondom, mennyire jól érzi magát, hogy ne aggódjék és aztán visszatértem az orvossal, amerről jöttem.

Szótlannul mentem a fiatal tudós oldalán, míg végre ő törte meg a csendet.

— Hazaeresztjük, — szolt — mert azt a rövid időt, a mi még számára hátra van, miért ne töltené inkább szereteti körében, mint nálunk a messze idegenben?

Ráhagytam. Igaza volt.

Nebéz szívvél ültem fel a kocsira és még nagyon sokáig a fülemben csengett az a „viszontlátásra!“

Csak május végén tértem vissza utazásomból és bizony már el is feledtem a szanatóriumot szegény betegével, mikor idehaza a véletlen összehozott barátommal.

Gyászruhájáról megtudhattam, hogy meghalt a felesége. Elbeszéltem neki a találkozást. Mohón figyelt minden részletre, elmondatta velem újra és a szeme tele volt könnyel. Lassan beszélni kezdett.

— Szegény asszony! Édes anyja hazavitte falura, mert — mint te is tudod — engem csak akkor akart látni, mikor már összeszedte magát. Két hétig lehetett otthon, mikor levelet kapok, hogy vasárnapra menjek hozzá, nagyon

A képviselőház ülése.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, április 24.

A néppárt inspekción tart. Ez a legújabb fordulat. Rakovszky ugyanis ma már el sem jött és Major Ferenc birta teljhatalommal a fő-kormányzást. Buzáth helyett Farkas József, Meszlényi Pál helyett Pader Rezső jelent meg. S aztán folytatták az obstrukciót: Major, megint Major s aztán ismét Major. Ő szólottugyan is Rakovszky és Buzáth képviselőit, nem is szólva a saját személyéről, a melyet szóbelileg eléggé szokott szerepeltetni.

Major javában beszélt, a mikor Besseney komikus pózzal kirohant.

— Hova szaladsz Ferkó! — kérdezte Flu-ger Károly, a legkedélyesebb szász.

— A patikába.

— Minek?

— Beadok Majornak olyan port, hogy gyomorgörcsöket kapjon.

— Miért vagy olyan nagy ellensége?

— Dehogy vagyok! Hanem ha pillanatnyi rosszullet fogná el, 10 perc alatt, el lehetne fogadni az egész javaslatot.

Zajos tetszés fogadta ez elhatározást, de sajnos a kivitelre nem került a dolog.

Major pedig vigan kiobstruálta az ülést.

Részletes tudósításunk itt következik:

Elnök: Dániel Gábor.

A kormány részéről jelen vannak: Széll Kálmán miniszterelnök, Hegedüs Sándor, miniszter.

Az irományok előterjesztése után

Belicska Béni előadó beterjeszti a förendi-ház üzenetét a gyermekmenhelyekről szóló törvényjavaslat módosítása tárgyában.

Az Adria szerződése.

Kubik Béla: Hol van Rakovszky?

Forgách gróf: Nincs itt?

Kubik Béla: Hát akkor ki obstruál? (Derülség.)

A 8-ik §-nál felszólal

Major Ferenc: T. Ház! (Felkiáltások jobbról: No itt az obstrukció! (Derülség.)

— Hála istennek! (Derülség.)

Major azt a módosítást nyújtja be, hogy az Adria hajórajából kivett hajók új hajókkal pótoltassanak. Azt követeli, hogy az Adriai két-százezer koronánál nagyobb összeggel járuljon a fiumei hajógyár átalakításához s ennél csináltassa összes új hajóit.

Hegedüs miniszter nem fogadja el Major

— Megigazította kacéran a bundát, mely a nyakánál félretüremlett, elsimitotta a lábait borító peluche-takaró ráncait és megszólalt hal-kan, mint a lehellet.

— Lám, milyen szép magától, hogy meglátogatt! Már egészen jól vagyok ám és nem-sokára hazamegyek, ugy-e, doktor ur? Ugyan jól alszom, már nem is köhögök, a légzés ren-des, a láz megszűnt és ez már biztos jel a gyógyulásra, ugy-e doktor ur?

Az orvos ráhagyta. A betegek szokásos bő-beszédűségével mondotta el azután, hogy csak a májust várja, és azután megy haza, falura a papához — utókurára.

— Ugye, egy kicsit megsoványodtam? Azt nézi? Majd otthon hamarosan összeszedem ám magamat. Nem is engedem, hogy az uram jöjjön értem, hanem a mama. Nem akarom, hogy soványnak lásson. Mindig úgy csufolta azokat a szegény sovány asszonyokat, kinevet-te őket. Én nem akarom, hogy engem kine-venessen!

Néhány udvarias frázist hebegtem, hogy arcszine oly viruló, mosolya üde és a többi. A mint így feléje hajolva beszéltem, egyszerre csak azt veszem észre, hogy nem hazudom, mert az arc szép rózsapiros, az ajak majd ki-csattan a vértől. Mi ez? Káprázat? Most láttam, ki van festve.

Vastagon volt arcára kenve a festék, a ró-zsaszinú, meg a piros, olyan primitív módon, hogy csaknem sirva fakadtam.

Nem akarta, hogy az ura halványnak,

jól érzi magát és látni akar. Megérkeztem, de már ki volt terítve.

Szólni akartam, de ő gyorsan folytatta:

— Tudod, hogy halt meg? Elmondom azt is. Mindig várt, engem várt, meg az egészsé- get. Csakhogy nem akarta, hogy betegen lás- sam, szép akart lenni, és egészséges. Az utol- só hetet már az ágyban töltötte, kezében volt a tükör és folyton azt hajtogatta: Nem, nem megy! Nem ieszek többé sem szép, sem egész- séges és ezen majdnem agyonsírta magát. Vi- gasztalták, hogy hiszen már egészséges, azt mondták, megírják nekem, hogy jöjjenek.

Megnyugodott. Hagyta, hogy irjanak és azt mondta: Jó! Minél előbb, annál jobb.

Az utolsó estén egyedül akart maradni kis leányunkkal, azt mondta, beszélgetni akar vele.

A gyermek, hi-z ismèred te is, [most hat éves. Vidám, eleven kis leány, ki természetese- sen semmit sem tudott róla, hogy a mama mi- lyen beteg.

Sokáig hallgatóztak az ajtóban az ápoló szülők, de a szobából a gyermek csengő ka- caja hangzott ki. Nagyon vigak voltak ott benn. A gyermek jó kedve eloszlatta az ag- godalmat és senki sem gondolt a következmé- nyekre.

Egyszerre csak hangos „Mama!“ kiált- ásokat hallanak a szobából. Berohannak. A gyermek ijedten áll az ágy előtt és azt zo- kogja:

módosításait és felvilágosításokat ad a fiamegyház felől.

Elnök szavazásra teszi fel a kérdést.

Major: Kérem, sokan most jönnek be. Tessek megmagyarázni nekik, hogy miről van szó. (Derűtség.)

Kubik Béla: Ez nagyon jó!

Major: Legalább tudják, hogy mire szavaznak.

Kubik: Most is jönnek. Meg kell mondani nekik, hogy mit mondott Major! (Zajos derűtség.)

A Ház az eredeti szöveget fogadta el.

A 9-ik §-nál

Major Ferenc azt vitatja, hogy amarseillei hajójaratokat Trieszt kedvéért szaporították. Az Adria idegen spanyol és olasz hajókkal végeztet olyan szállítást, a melyet magának kellene teljesítenie s így idegen agentoroknak szerez jövedelmet.

Bizonyítsa be a miniszter, — szól azután — hogy nem kell menetsebességet megállapítani. Bizonyítsa be, hogy elég 9 mértföld sebesség, bizonyítsa be . . .

Hegedüs miniszter: Majd bebizonyítom, csak hagyjon szóhoz jutni. (Nagy derűtség.)

Major módosítást nyújt be, hogy a megszejáratu hajójaratok az Adria maga teljesítse.

Molnár Jozsiás pártolja a módosítást.

Madarász József felvilágosítást kér a minisztértől arra nézve, hogy miért nincs a menetsebesség most megállapítva, holott az előbbi szerződésben meg volt állapítva?

Hegedüs Sándor miniszter szívesen megadja a felvilágosítást. Mindenekelőtt megcáfolja Majornak azt a nagyhangu állítását, hogy a marseillei hajójaratok nagy részt Trieszt érdekében történnek.

Major: Nem úgy mondtam!

Hegedüs: Az egész beszéde jóformán e körül forgott.

Major: Majd megmagyarázom. (Nagy derűtség.)

Hegedüs miniszter: Ezután a bérelt hajókról ad felvilágosítást. Az Adria nem szívesen bérel hajókat, mert hiszen azokért fizetni kell különböző díjakat. A mi a menetsebességet illeti, kijelenti, hogy az előbbi szerződésben sem volt kikötve, hogy minden hajójarat mekkora sebességgel haladjon. Mert ezt kikötni nem lehet, de szükségtelen is. Kéri a szakasz változtatlan elfogadását. (Helyeslés.)

Major cáfolja a saját állításait.

A szakaszt változtatlanul fogadták el.

Elnök az ülést felfüggeszti.

Szünet után

A 10-ik §-nál

Major Ferenc kedvezőbb tarifát kíván a hazai ipartermékek számára. Az Adriának az

— A mama nem szól semmit! Mi baja a mamának?

Futnak az ágyhoz. A beteg feje oldalt hanyatlott, meg volt halva. Mellette az ágyban revolver.

Faggatják a gyermeket, hogy a pisztolyt honnan vették, hogy került oda? A gyermek egész ártatlanul feleli:

— En hoztam ki a nagypapa szobájából. A mama kérte, mert azt mondta, majd mutat valamit. Olyan jó kedve volt a mamának, még nevetett is és azt mondta, nagyon szeret és hogy majd a papa hoz valamit nekem, ha megjön. Én meg úgy örültem, hogy a mamának olyan jó kedve van.

Barátom elhallgatott. Nem tudott tovább beszélni a meghatottságtól. Némán megszorította kezemet és elment. Sokáig néztem utána, míg alakja eltűnt egy utca szegletén.

A májusi nap melegen ontotta sugarait. Csupa ragyogás, csupa fény mindenütt. Milyen banális egyformaság: tavaszra nyár jön, erre hervadás és végül a tél, hogy ismét előlről kezdjük. A természet fenséges közönyt nem veszi tudomásul, hogy élünk, vagy meghaltunk.

Annak a szegény beteg asszonynak az élethez való ragaszkodása a szerelemért volt, mert azt hitte, azért él, hogy szeressen és meg kell halnia, mikor érzi, hogy reá nézve a szerelem elmúlt.

Szegény teremtés! Asszony volt, hős volt, ne vessen rá követ senki.

is kedvezménye, hogy a vasuti szállítást a félnek tudják be.

Hegedüs miniszter: Ezt jól jegyezze meg a képviselő ur.

Major: Világosan beszélek. Csodálom, hogy nem kapiskálja a miniszter ur! (Zajos derűtség.)

Hegedüs miniszter: Nehéz fejem van. (Nagy derűtség.)

Major: Ha akarja különben én ezt nem vagyok képes megmagyarázni. (Zajos derűtség.) A saját szavamat sem hallom. (Zajos zaj.)

Egy hang: U—hu! (Zajos derűtség.)

Major folytonos zaj és figyelmetlenség mellett ismétli a már többször elmondott „érvelését“ az Adria ellen.

Molnár Jozsiás a javaslat visszavonását kéri.

Hegedüs Sándor miniszter a javaslatot nem vonja vissza s adatokkal bizonyítja, hogy az Adria több gazdasági terméknek ad tarifa kedvezményt.

Elnök szavazásra bocsátja a kérdést, de miután csak kilencvenheten vannak jelen, az ülést felfüggeszti.

A szünet után, miután a Ház határozatképes volt, a szakaszt megsavaszták.

TÁVIRATOK.

A Hilsner pör.

Bécs, április 24. A semmitőszék tagjai pontban 10 órákor jöttek a terembe. *Habitinek* elnök kihirdette a következő ítéletet: *Hilsner* Lipótnak a piseki esküdtszék ítélete ellen beadott semmiségi panasza *elvetetik*. A megokolást később fogja közölni a bíróság.

A burok harca.

Fokváros, április 24. Hivatalos kimutatás szerint a hadifogyók száma azokon kívül, a kik még Orenjeban és Transzvaalban vannak 17.823.

A román zsinat.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 24.

Az egyházi bizottság tette meg a mai napon előterjesztéseit az aradi és nagyváradai konzistoriumok évi működése és jelentései felett.

A zsinat tudomásul veszi a kongrua rendezését, amelylyel a klérus szánandó anyagi helyzetéből kiemeltetett, a kormány ugyan is 160.000 koronát utalványozott a múlt évre, az idén pedig 161.000 koronát folyósított, amelyhez ujjonnan 40.000 koronát utalványozott lakbér, adó stb. kiadások fejében. A segédlelkészeknek ezen kívül 20.000 koronás utalványt szánt, amelyből az aradi egyházmegyére a minimalis részlet 6.000 korona esik, ebből egy-egy segédlelkész alig kap 50—100 koronát, amely összeg egyáltalán nem tekinthető fizetés kiegészítésnek. Ezért felhatalmazta a zsinat *Goldis* püspökhöz, hogy járjon közbe a kormánynál, hogy ezen összeg lehetőleg emeltesse.

Örvendetes tudomására szolgál a zsinatnak az ország fő- és székvárosában létesített új egyházközség. Kis-Becskeréken a román hívek különváltak a szerbektől, M.-Vásárhelyen az egyház kínos helyzetéből kiszabadul legközelebb, amennyiben várja az utolsó forum döntését, amelylyel az aradi egyházmegye permentesen kerül ki abból a perből, amelyet egy néhány évvel ezelőtt a temesvári szerb püspökség indított az aradi egyházmegye ellen.

Az egyházi tanács II. ülnöki állása pénzhiány folytán nem szervezhető.

A zsinat köszönetet szavaz a püspököknek és *Papp Ignác* előadónak a kifejtett buzgalomért és a congrua rendezése körüli fáradozásaikért, egyben meghatalmazza a püspököt, te ne

lépéseket a kormánynál, hogy a lelkészeknek utólagosan megszerzett felsőbb képesítésüket tudja be a congrua rendezésénél.

Szóba jött a barakonyi egyház zilált anyagi helyzete. Itt kiemelendő, hogy a lelkész pazarlása és nem a megvesztegetések hozták az egyházat nehéz anyagi helyzetbe.

A délután folyamán az iskolai tanács évi működésével foglalkozott a zsinat, amelyet elismeréssel vett tudomásul. Nagyobb szóváltás volt a temesvári tápintézeti tételnél, ahol a jelenlegi vezető komitét aposztrofálta a zsinat, *Putics* Traján dr. felszólalása után a tételt elfogadták.

A tanítók, tanárok és szentszéki hivatalnokok által befizetett díjakkal foglalkozik ezután a zsinat.

Goldis püspök felolvassa *Popea* püspököknek sürgönyét, melyben *Babes Vince* a karánsebesi egyházmegyében viselt mandátumáról lemond, megtartva az aradit.

Az ülés 8 óra után ért véget és a holnapi ülés 10 órákor kezdődik.

Az elmaradt vendégszereplés

(*Pálmay Ilka* és a színügyi-bizottság.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 24.

Megtörtént ma Aradváros színügyi-bizottságának ülésén, hogy *Pálmay Ilka* asszony, az „isteni diva“ vendégszereplését — *leszavaszták*. *Leszavaszták* annyiból, hogy a bizottsági tagok nem voltak hajlandók megadni a színigazgató által kért 50 százalékos helyárfelemelést. Mivel pedig a színház művezetőjének, illetve az igazgató helyettesének állítása szerint a méltóságos asszony saját művészi reputációja, hogy úgy mondjuk, *hiúsága* miatt másfélszeres helyárak nélkül sehol az országban nem játszik: gróf *Kinszkyné*hez nem lesz egyuttal szerencsénk. És megmaradnak szombaton, vasárnap és hétfőn is a megszokott szürke előadások, vendég nélkül, *Pálmay Ilka* nélkül.

Azt állította *Rubos Árpád*, a művezető, hogy ha a bizottság az 50 százalékos áremelésbe bele nem megy, hát akkor *Pálmay Ilka* sem jön Aradra, mert az ő művészetének kicsinylése lenne, ha ezt a színügyi bizottság megtagadná. Az 50 százalékos áremelés egyik pontja a szerződésnek, ahhoz *Leszkay* is, *Pálmay* is feltétlenül ragaszkodik. A bizottság hajlandó lett volna belemenni 25 százalékos áremelésbe, de mert *Rubos* a fenti kategórikus és komikus kijelentést tette, megkötötték magukat azok is, akik taian engedékenyebbek lettek volna s kezen kimondották, hogy no, ha így áll a dolog, akkor meg éppen nem adunk semmiféle áremelést, ha mindjárt elmarad is a háromnap kilátásba helyezett vendégjáték.

Nem tudjuk, nem úgy áll-e a dolog, hogy *Pálmay Ilka* asszony a *Rubos* szavai nyomán csak utólag fog értesülni arról, mennyire *hiu*, mióta grófné lett, de annyit jó lélekkel állíthatunk, hogy 25 százalékos emeléssel zsufolt házakat csinálhatott volna az igazgatóság és talán nyert volna többet, mintha a másfélszeres helyárakhoz ragaszkodik.

Most már tul vagyunk a kérdésen: *Pálmay Ilka* nem fog játszani Aradon. És hogy nem játszik, abban nagy része van annak, hogy a színház benső emberei rossz kiinduló pontból keltek az igazgató kérelme méltányos voltának a bizonyítgatására. Mindenesetre sajnáljuk, hogy a közönség ezuttal elesik a kiváló művész nő játékában és énekében való élvezettől, de a színügyi bizottság eljárását helyesnek, korrektnek kell tartanunk már csak a jövő miatt is, nehogy a későbbi igazgatók úgy ta-

lálják, hogy a közönségnek feltétlenül meg kell fizetnie azt a *hiusági díjat*, amit a direktor megszab.

Történt a színügyi bizottság ülésén még egy érdekes dolog. Leszkay azt kérte, mentsek fel a bérlet alól már a jövő év április havától és ne októbertől kezdve, a mikor a várossal való szerződés lejár. A bizottság ezt a kérelmet sem látta teljesíthetőnek.

Az érdekes ülésről alább kimerítően tudósítunk.

(Az igazgató kérvénye.)

Mivel a főispán nincs itthon, Salac Gyula kir. tanácsos, polgármester vezette az ülést, a melyen *Institoris Kálmán, Müller Károly, Varjassy Lajos, Acél Péter, Avarffy Ferenc, Edvi-Illés László, Reicher Károly* bizottsági tagok és a színigazgató képviselőjében *Rubos Árpád* művezető voltak jelen.

Az ülés *Leszkay* András kérvényének felolvasásával kezdődött. — A színigazgatónak a várossal kötött szerződése értelmében a jövő 1902-ik év nyarán Aradon kell játszania. A viszonyaiban beállott változás folytán azt szeretné, ha e szerződési kötelezettség alól felmentenék, illetve erre vonatkozó kérelmét pártolólággal terjesztenék be a közgyűléshez.

— Ha a színügyi bizottság kegyes lesz ezt megtenni — ugymond a kérvény — az aradi színügy érdekében a legjobbat teszi, mert különben kénytelen volnék ez utolsó nyáron a téli évadra bevonuló új igazgató előtt a leg-hatásosabb darabokat a vidéki előadásokat felül-muló módon lejátszani.

Az arénáért még a múlt évről 2000 koronával tartozik az igazgató, ezt az összeget állami segélyből közelébb folyósítja a kormány. Az idei nyári bérösszeget előadásunkint 40 koronával fizetné.

Bejelenti aztán az igazgató, hogy gróf *Kinszkyné-Pálmay* Ilka asszonyt sikerült három előadásra megnyernie. Tekintettel a neki járó tiszteletdíj nagyságára, engedélyt kér, hogy e vendégszínházok alatt a helyárat 50 százalékkal felemelhesse.

Végül tudatja, hogy a téli évad befejeztével még a téli színházban négy esti és három délutáni előadást kíván rendeztetni az *Uránia* tudományos színházzal. Ezek az előadások már rendes helyárat mellett lesznek.

(Vita a szerződésről.)

Salac Gyula polgármester: *Leszkay* a szerződést a színügyi bizottsággal kötötte, a bizottság a város közönsége nevében járt el, a felmentést tehát csak a közgyűlés adhatja meg. Azt mondja *Leszkay*, hogy a következő direktor belebukik a téli szezonba, ha ő a jövő nyáron minden ujdonságot lejátszat.

— Ezzel ő ne törődjék szólnak közbe. — Az már nem a *Leszkay* dolga!

Müller Károly ellenzi, hogy véleményezzék a kérelem teljesítését. Éppen *Leszkay* volt az, a ki rávett bennünket, hogy a színészetet állandósítsuk s áldozatok árán felépítsük a nyári színházat, ő ígérte meg érte a bérösszeget, melyre kölcsönt kellett felvennünk az építési költségek amortizálása végett. Csinálja *Leszkay* azt, a mit akar, hozza le a *Magyar Színház*-ból a jövő nyáron összes művészeit, összes új darabjait, ahhoz semmi közünk. Az utána következő igazgató küzdjön úgy, a mint bir, direktort fogunk kapni ennek dacára is. Szólok nemcsak hogy a 3000 forint bér fizetésétől nem menti fel *Leszkay*t, de szerződés értelmében köteleztetni kívánja, hogy 1902. nyarán is játszó.

Edvi-Illés László hasonló véleményben van, de más indoklás alapján. A nyári színház szerződése szervesen össze függ az állandó színházszettel, azt ketté választani nem lehet. *Leszkay*

szerződése 1902. október hó 1-én jár le, hogy addig mit tesz, ahhoz semmi közünk, csak az bizonyos, hogy a jövő nyáron is köteles társulatával itt játszani. Mi virágvasárnapjára nem írhatjuk ki a pályázatot, mert akkor nem kapunk megfelelő direktort. Ha *Leszkay* akar, ám menjen el most októberben, s tartasson a jövő nyáron saját kárára és veszélyére előadásokat. Ez szerinte feltétlenül kimondandó elvi álláspont.

Institoris Kálmán: Azt hiszem, ebben a kérdésben nincs köztünk eltérés.

A polgármester erre kimondja a határozatot, mely szerint a színügyi bizottság 1902. október hó 1-ig fenntartja a *Leszkay*val kötött szerződést. A mi a hátralékos bérösszeget illeti, az kizárólag a város dolga, forduljon tehát az igazgató kérelmével a közgyűléshez és nem színügyi bizottsághoz.

(Pálmay Ilka vendégszínház.)

Ennek elintézése után áttértek a kérdés második részének a tárgyalására.

Müller Károly tisztelettel hajlik ugyan meg *Pálmay* Ilka művésze előtt, de azt határozottan ellenzi, hogy a bizottság a helyárat fel-emelésébe belemenjen. *Müller* ezután bírálni kezdi a társulatot, a mely szerinte igen gyenge és fogyatékos. Igaz, hogy két tag öngyilkos lett, de az igazgató elbocsátotta még a primadonnát s a tenoristát is és elsőrangú szerepeket kóristákkal játszat. Ilyen körülmények között persze a gázsik összege jelentősen megcsappant. A bérlőközönség türe a gyenge előadásokat, de ha vallami élvezethez jutna, akkor mindjárt helyárat emelésével áll elő az igazgató. Ez már több, mint a mennyit eltérni lehet. Ha megadná is az árfelemelést, azt *Pálmay* Ilkának adná meg és nem *Leszkay*nak.

Rubos Árpád felvilágosításul megjegyzi, hogy arról a két öngyilkosságról az igazgató nem tehet. Hogy *Edvi-Szabó* Józsefet, a tenoristát elbocsátották, azt maguk a bizottsági tagok kívánták.

— Hogy jobbat hozzanak helyébe — mondja *Institoris* főjegyző.

— De jobbat nem kaptunk — folytatja *Rubos*. — A primadonna pedig a saját jószántából ment el tőlünk.

— Ez sem áll, mert a más jószántából — szól közbe valaki hangos derűtség közt.

— Szerződtette az igazgató *Polgár* Sándort, *Tomcsányi* Russit, *Mányai* Arankát s még két előkelő taggal tárgyal, kiket annak idején majd bejelentünk. A mi pedig *Pálmay* Ilkát illeti, oly nagy összeget kap egy fellépéséért, hogy azt a helyárat felemelése nélkül megadni nem lehet. Többet fizetünk neki, mint a mennyit *Miss Halton*-nak fizettünk. *Fedák* Sárít le akartuk hozni, kétszer bérletben is játszott volna, de közbejött okok miatt nem jöhetett. *K.-Hegyessy* Mari asszony bérletben játszott, bérletben fog játszani *Tapolcai* Dezső is, méltányos tehát, hogy a *Pálmay*-estekre a helyárat fel-emelését kérjük. *Pálmay* Ilka sehol az országban nem játszik rendes helyárat mellett.

Edvi-Illés László: Ha a művezető így indokolja meg a kérelmet, akkor ő is kénytelen a *Müller* Károly indítványához csatlakozni. Arad egyetlen város az országban, hol a színház kedvéért minden egyéb mutatványt el-iltottak, az igazgató kötelessége, hogy ezért kellő ellenértéket adjon a közönségnek s megfelelő társulatot hozzon össze.

Rubos Árpád: Az igazgató gondoskodott a társulat kiegészítéséről, a mi már emberileg lehet. Többet nem tehet ő sem.

Avarffy Ferenc hajlandó 25%-os árfelemelést megszavazni. Hogy az igazgató *Hegyessy* Marit lehozatta és bérletben játszatta, azért

köszönetet mond. Nem is volt ebből semmi kára, mert mindkét estén zsufolásig megtelt a színház.

(Szavazás akadályokkal.)

Ki lévén merítve a vita, a polgármester szavazás alá bocsátja a kérdést.

Institoris Kálmán: Én megadom az 50%-ot. *Varjassy* Lajos és *Reicher* Károly elegendőnek tartják a 25%-os emelést.

Salac polgármester megszavazza az 50%-ot már csak a közönség iránt való tekintetből is, a mely *Pálmay* vendégszínházának révén kiváló élvezethez jut.

Rubos Árpád: Még csak azt vagyok bátor megjegyyezni, hogy a *Pálmay* Ilkával kötött szerződés értelmében nem tarthatjuk meg a vendégszínházakat, ha a bizottság az 50%-os árfelemelést megtagadja, mert *Pálmay* Ilka a nélkül saját művészeti reputációja miatt — hogy ne mondjam, művészi hiúságból — le nem jön.

Müller Károly Hát akkor ne hozzák le...

Edvi-Illés László nem ad semmiféle árfelemelést, *Müller* Károly sem. *Avarffy* és *Varjassy* Lajos újból a 25% mellett nyilatkoznak. *Reicher* Károly megadja az 50%-ot, ha már a vendégszínház ezen fordul meg.

Müller Károly: Ebből a szempontból nem bánom, hát szavazzuk meg a 25%-ot.

Salac Gyula: Ön már szavazott.

Müller: Igen, szavaztam, de *Avarffy* külön álló indítvány, a melyre újból szavazhatunk. *Acél* Péter is ellene van az árfelemelésnek.

A többség e szerint az 50%-os helyárfelemelést leszavazza.

Salac Gyula: Igy hát *Pálmay* Ilka vendégszínház elmarad.

Varjassy Lajos: Tehetnénk talán próbát a 25%-os árfelemeléssel.

Salac: Azzal nem, azt nem kérte az igazgató.

Rubos: Nem is kérhettük, mert *Pálmay* 25%-os árfelemelés mellett úgy sem játszanék.

Az érdekes ülést a polgármester azzal a kijelentéssel zárta be, hogy a mai határozatot aligha fogja a közönség jó néven venni.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Csütörtök: A kis mama vigjáték. *Tapolcai* Dezső vendégfelleptével. (Páratlan bérlet.)

Péntek: *Coralie* és *Tarsa*, bohózat. *Tapolcai* Dezső vendégfelleptével. (Páros bérlet.)

* *Gárdonyi* Géza A bor előadását máskor fogja megnézni Aradon. Szegedről Budapestre menve, ott elintézni való sürgős ügyei akadnak, s így ma nem jöhetett el Aradra.

* *Tapolcai* Dezső, ki csütörtökön A kis mama vigjátékban kezdte meg vendégszereplését, az esti gyorsvonattal érkezett már meg, hogy a csütörtök délelőtti próbán résztvehessen. A közönség egykori kedvencének föllépte iránt meleg érdeklődéssel viseltetik, mert a jegyekből sok kelt el előre is.

* Operaelőadás a szultán előtt. *Konstantin*-ápolýból írják, hogy az *Yldiz*-palotában a napokban egy opera társaság a *Faust*-ot adta elő. *Gretschent Brandt Forster* asszony *Faustot* *Raval* ur énekelte. A szultán annyira meg volt az előadással elégedve, hogy *Forster* asszonynak a *Sefakat* rend második osztályát, *Raval*-nak pedig a *Medzsídje* rend harmadik osztályát adományozta.

SPORT.

+ *Kerékpáros-verseny* *Temesvárvn*. A *temesvári Velocitás* kerékpár-egyesület a jövő hó 26-án pünkösd első napján, versenypályáján országos-kerékpáros versenyt rendez, melyre május hó elején küldik szét a meghívást.

A német trónörökös a bonni egyetemen.

(Ünnepélyes fölvétel.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, április 24.

Frigyes Vilmost, a német birodalom trónörökösét, ma avatták ünnepélyesen egyetemi hallgatóvá, a németek híres diákvárosában, Bonnban.

Az ünnepélyes beiktatás a délelőtt folyamán ment végbe, a bonni egyetemi aulában. A német császár, a trónörökös és a *schaumburg lippei* hercegnő a szertartás alatt az asztalnál álltak, melyen az egyetem albuma, az egyetemi anyakönyv és a trónörökös egyetemi igazoló bizonyítványa feküdtek.

A rektor először üdvözlő beszédet intézett a császárhoz, felemlítve azt az időt, amikor ő maga is a bonni egyetem kötelékébe tartozott két éven keresztül.

A rektor megemlékezett róla, hogy mekkora reményekre jogosította egykor a császár az egyetem tanári karát, s e remények mind teljességbe mentek. Vilmos császár erős karja megvédi a birodalom határait, az ipar és kereskedelem terén német ország elérte azt, amit csak valaha kívánni lehetett, a tengereken német lobogók lengenek és a hadsereg többször megmutatta, mennyire méltó a császárhoz.

A rektor beszéde után a trónörökös az albuma bejegyezte nevét.

Az egyetem rektora a trónörököshöz intézett szavaiban azt mondta, hogy a komoly tudomány mellett a lelki és szellemi élvezeteket is ápolja és hogy reméli, hogy ő is azzal a magasztos elhatározással lép az egyetem falai közé, mint amilyennek felséges atyja lépett annak idején.

Háromszoros „hoch“-ot kiáltottak az egybegyűltek, mire a császár kezét szorította a rektorral.

Délután a Rajnán kirándulást tett a császár és a trónörökös, este pedig a diákösszejevetelen vettek részt. A német trónörökös, valamint annak idején az apja is, beiratkozott a „*Borussia*“ egyetemi egyesületbe, mely a leggazdagabb német diák egyesület. Tagjai nagyrészt arisztokrata ifjak.

A nyári szinkör bére.

(Leszkay és az Országos színészegyesület kérelme.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 24

Két érdekes kérvény fekszik Aradváros tanácsának az asztalán. Az egyiket Leszkay András intézte a városhoz, a másikat az Országos színészegyesület. Mindketten azt kérik, hogy a város engedje el a nyári színházért szerződésileg kikötött 3000 forint bérleti összeget. Mindkét kérvény azzal argumentál, hogy Leszkaynak nem ütött be a színészet állandósításához fűzött reménye.

A két kérvényt a tanács legközelebbi ülésén veszi tárgyalás alá.

Ami magát a kérelmet illeti, annak helye volna talán az esetben, ha a városnak az állandósítás nem került volna tetemes pénzébe. A város azonban nagy tökélettel fektetett a nyári szinkör építésébe s ezt amortizálni kell neki. Ha már most a bért elengedi, úgy nem hogy haszna nincs, hanem erősen reá fizet erre az üzletre. A bért tehát a városnak okvetlen be

kell hajtani, hogy a befektetést törleszthesse, miután erre külön alapja nincsen.

Leszkay kérelmét az „Országos színészegyesület“ magáévá tette. Ez nem volt okvetlen szükséges, mert ha a város látja, hogy az igazgató kérelme méltányolást érdemel, úgy támogatja azt segítő-kérvény nélkül is. Az országos színészegyesület kérvényezése annál is inkább sajtáságos, mert az egyesület az aradi viszonyokat nem ismeri, s a kérvényt csak Leszkay információi alapján küldhette, ez pedig egyoldalú értesítés.

Az országos színészegyesület kérelme ez ügyben így hangzik:

Aradváros hatóságáé az érdem, hogy a színművészetre nézve annyira üdvös és sokszor óhajtott állandósítását az ott működő színtársulatnak lehetővé tette.

Arad az első, s annak példáját követte Kassa és él bennünk a hit, hogy fogja követni még több város is. Arad tette meg az első lépést arra, hogy színészeivel letétette a vándorbotot s őket helyhez kötve, mintegy polgárosította.

Ez elvitázhatlan érdem meg is fogja hozni a maga gyümölcsét idővel. Minden újítás szokatlan, minden kezdet nehéz, ezt beigazolta a múlt nyári évad, amikor a mélyen tisztelt hatóság és a nagy közönség egyaránt tanuja volt annak, hogy a színigazgató mily küzdéssel és nem csekély áldozatok árán bírta fenntartani az anyagi egyensúlyt, sulyosította a helyzetet az a körülmény is, hogy a szinkörért tetemes bér fizetésére kötelezte magát.

Amidőn a t. hatóság hazafiasságához folyamodunk, hogy a bért leszállítani kegyeskedjék, nem mulasztathatjuk el kérni annak figyelembe vételét, hogy a színigazgató és társulat a téli évadban sem élveznek a várostól segílyt, sőt a társulat tagjai 10%-ot fizetnek az ottani betegalapra, az egész éven át ott maradván a tagok, egész fizetésüket is ott költik el és már ez is meglehetősen jövedelem a városra nézve.

Ismételten kérjük a tekintetes hatóságot, sziveskedjék a fennebiek figyelembe vételével a nyári színházért teljesen elengedni, nehogy hajótörést szenvedjen az állandósítás oly áldozaton, amely egy oly városra, mint Arad, elvégre áldozatnak is alig nevezhető.

Maradtunk a központi igazgató tanács határozatától

kiváló tisztelettel

(P. H.)

Ditrói Mór,
elnök.

Vedress Gyula,
titkár.

Mészáros Kálmán,
iroda-igazgató.

A színügyi bizottság — mint az ülésről szóló tudósításunkban olvasható — bár a kérelem felett érdemlegesen nem határozott, mert ez a közgyűlés elé tartozik — már praejudikált a határozatnak: Leszkayt nem fogják felmenteni a fizetés kötelezettsége alól.

EGYESÜLETI ELET.

(*) Gyógyszerészek gyűlése. A magyarországi gyógyszerész egyesület aradmegyei járási igazgatósága holnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor a Fehér-Kereszt vendéglőhelyiségében ülést tart.

(*) Az Aradi Kereskedők köre csütörtökön, e hó 25-én este kilenc órakor, saját helyiségében (Szabadság-tér 7. I. em.) választmányi ülést tart, a melyre a választmány tagjait ez uton is meghívja Tedeschi Viktor elnök.

Urak az asztalos-műhelyben.

(Az asztalos-gróf meg az üzletvezetője.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 24.

Magyarországon ösmeretes gróf Lázár Jenőnek, az erdélyi mágnásnak neve, aki a Marosvásárhelytől három kilométernyire eső Medgyesfalván nagyszabású asztalosműhelyt állított föl s benne önmaga volt az első — asztalos.

Az emberek nem hitték, hogy a gróf komolyan venné asztalosi szerepét s azért az újságok rendszerint úgy emlékeztek meg róla, mint valami különcről.

Pedig az erdélyi magyar levegő nem alkalmas a különcöknek. Nem különcök teremnek ott, hanem színmagyar emberek, akiknek cselekedeteiben még hamisítatlanul megvan a régi magyar erkölcsök puritán nemessége.

Az asztalos-gróftól egyébként páratlanul jellemzi a következő történet, amelynek hitelessége minden kétségen felül van.

Lázár Jenő gróf ezelőtt mintegy félévvel, a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara ajánlatára, maga mellé vette az asztalosműhely üzletvezetőjéül D. Jenőt, egy gyergyói székely postamester fiát, aki ötödik gimnazista korában az iskolából megugorván, tömérdek hányódás után végre tökéletes tudomány aasztalossá képpezte ki magát. A gróf rendkívül megvolt elégedve üzletvezetőjével s pár hónap múlva kijelentette neki, hogy társtulajdonosává fogadja. Az idő mult, de az ígélet közjegyzői okmányba nem foglaltatott.

Egyszer értesítés jön a fővárosból, hogy a kiállítás, melyen a medgyesfalvi műhely remekei is ki voltak állítva, véget ért s így gondoskodjék a gróf a megmaradt holmi hazaszállításáról, s viszont az elkelt butorok árának fölvételéről. A gyöngélkedő gróf maga helyett üzlettársát akarta a fővárosba küldeni s hogy az fennakadás nélkül eljárasson dolgaiban, délután kivitette magához a közjegyzőt s D. Jenő társtulajdonjogát okiratba foglaltatta. Másnap este rosszul lett az ötvenkét éves gróf s hajnalra meghalt.

A család mitsem tudott a közjegyzői okiratról s így a temetés után tömérdek vevő csődült ki Medgyesfalvára, a mintegy huszezer koronát érő műhely megvásárlására.

Mikor a közönség, család, vevők megjelentek, a család doyenje, báró Bors megkérdezte:

— Ki itten az üzletvezető?

D. Jenő előlépett s bemutatta magát.

— Milyen minőségben volt ön a grófnál alkalmazva? — kérdé a báró.

A társtulajdonos szó nélkül átnyujtotta a friss közjegyzői okiratot, melybe a báró beletekintett s azzal az egész családot behívta az irodába.

Kis idő múlva megnyílik az ajtó s báró Bors az üzlettársát is bekérte:

— Mondja csak kérem, ragaszkodik ön ehhez az okirathoz?

A gyergyói postamester fia ránéz a báróra s végig néz az előkelő társaságon, csupa grófnők és grófkisasszonyok s azzal csöndesen mondja:

— Nem ragaszkodom,

— Köszönöm e kijelentését — mondja erre a báró s a fiatalember kezét melegen megszorítván, így folytatja:

— Azért, mert elhatároztuk, hogy ha ön méltó az elhunyt gróf nemes jelleméhez, az egész üzlet tulajdonjogát önre ruházzuk. Válasza után a műhely mindenestől öné.

Ez történt ezelőtt három hónappal, a bércecs-rügyes Medgyesfalván.

Szereltem a toloncuton.

(Frivol akta egy rendőr büncselekményéről.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Szeged, április 24.

A szegedi polgármester elé, mint a szegedi rendőrök egyedüli fegyelmi hatósága elé, egy olyan akta kerül most, amely frivolitása dacára betekintést enged rendőrlaklanyainkba és furcsa színben tünteti fel az ott uralkodó fegyelmet.

Az akta, amelyről szó van, *Hódmezővásárhely* rendőrségének átíratva, melyben a vásárhelyi rendőrfőkapitány formális feljelentést tesz egy szegedi másodosztályú rendőr ellen, aki súlyos beszámítás alá eső „szabálytalanságot” követett el.

A szegedi rendőrséget erősen diffamáló eset részletei a következők:

Oláh Amália hódmezővásárhelyi illetőségű leányzónak valami ügyes-bajos dolga akadt a szegedi rendőrséggel. A leányzót ugyanis csavargásban találták, kiadták az eltoloncolási parancsot.

Buza Imre rendőrt bízták meg *Oláh Amália* eltoloncolásával. A csavargó leányt e hó 13-án indították utnak és habár a rendőr már aznap este H.-M.-Vásárhelyre ért a tolonccal, csak másnap reggel jelentkezett a rendőrségen.

Ezt meséli el a vásárhelyi feljelentés néhány sorban, de mert ott feladata magaslatán áll a rendőrség, nem hiányoznak a szegedi rendőr uti kalandjának a részletei sem.

A jelentés és nyomozás adatai szerint a szegedi rendőrség közege és *Oláh Amália*, a tolonc-leány, este érkeztek H.-M.-Vásárhelyre. Ugyilátszik ekkorra már leomlott a rendőr és a tolonc között az a válaszfal, mely az ilyen párok között egyéb körülmények között fenn szokott állani. Erre vall legalább, hogy az állam pénzén utazó párocska közös egyetértéssel egy *magánháza* tért Vásárhelyen, ahonnan csak hajnali virradatkor távoztak el.

Buza Imre rendőr reggel fél ötkor állította elő *Oláh Amáliát* Vásárhelyen. Ott vallatóra fogták a leányt, akinél egy kis piros cédulát is találtak. Ez az irás nagyon fura valómása a donzsuan rendőrnek, mert míg egyrészt arról tesz tanúságot, hogy a rendőr és tolonc között milyen viszony volt, másrészt egy kis rejtélyt ad a szegedi rendőrség kezébe, amely ezen aligha fog eligazodni.

A kis piros bűnjel egyik oldalára ugyanis aféle utmutató van írva, amely arról ad felvilágosítást *Oláh Amáliának*, a toloncnak, hogy a szegedi városháza hivatalos helyiségében ki, hányadik szám alatt dolgozik.

Ez alá a rideg valómás alá pedig az van írva: „maradok tisztelettel, csókollak!” Természetesen a rendőr neve és rangja sem hiányzik és így módjában lesz a rendőrök fegyelmi hatóságának rendes utra terelni ezt a toloncolási ügyet.

Denikve ezzel is szaporodott azon följelentések száma, melyek az utóbbi időben meglehetősen változatossággal mondják el a szegedi rendőrség gyöngéit és fogyatékoságait.

Mindebből pedig az a tanulság, hogy a rendőrségnél nemcsak a nyomozási szenvedélynek kell magas nivón állni, hanem a rendnek is, amely alól nem vonhatják ki magukat a rend derék őrei sem.

Ennélfogva — írja szegedi tudósítónk — az illetékes körök nemcsak kifelé, hanem befelé is ügyeljenek a rendre, mert különben megérjük, hogy külön osztályt kell majd felállítani, amely tisztán csak rendőrök fölött lesz kénytelen rendet tartani.

Törvényjavaslat

az uralkodóház ellen.

(Ujabb botrányok a Reichsrathban.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, április 24.

AZ osztrák képviselőházban még mindig *Ferenc Ferdinánd* ismeretes nyilatkozata tartja izgalomban a kedélyeket. Tegnap *Tschau* képviselő interpellálta meg az elnököt és azt kérdezte tőle, igaz-e, hogy a német nemzeti párt április 19-ikén tartott ülése alkalmából a rendőrbiztos utasítást kapott, hogy *Wolff* képviselőt azonnal tartóztassa le, mihielyt kritizálni meri *Ferenc Ferdinánd* főherceget.

Ma, ebből kifolyólag egy *törvényátársulatot* terjesztett elő *Pernersdorfer* szocialista képviselő és erősen kikelt az uralkodóház tagjainak sérhetetlensége ellen.

Sértő és gúnyos kifejezések egész halmozásával fűszerezett beszédet mondott *Pernersdorfer*. Beszéde természetesen azokat a jól ismert botrányokat idézte elő, melyek világhírűvé tették immár a Reichsrathot.

Pernersdorfer többek közt a következőket mondta:

— A trónörökösünk úgy viselkedik, mint valami *klerikális pártvezér*. Ez ellen elvégre semmi kifogásunk sem lehet, de Ausztriában *hetven olyan ember van, a kit nem szabad megsérteni, mert a császári ház tagjai*. Ezek közül egyik, — még pedig a legelsőik közül való, — politikai pártvezér. E házon kívül még ama megjegyzést sem szabad megkockáztatni, hogy *Ferenc Ferdinánd politikája okatlan, ostoba és az államra nézve veszedelmes*, mert a hatóságok az utasítás folytán ilyen esetben az illetőt azonnal letartóztatják.

Nálunk — folytatja *Pernersdorfer* — még az elhunyt főhercegek történeti méltatása sincs megengedve. Évek előtt négy havi börtönre ítélték egy embert, mert meg mertte mondani, hogy *Albrecht főherceg vállalkozó gyáros és tejszállító volt*, Angliában egészen másként van az ilyen dolog. Ott a trónörökös, mert hamis kártyások közé keveredett, a bírósághoz idézték, *de nálunk a trónörökös Lueggerrel szövetségbe lépni mer a korral*.

És ilyen hangon folytatta tovább beszédét *Pernersdorfer* képviselő. A beszéd további folyamán viharos jelenetek keletkeztek a keresztény szocialisták és a német nemzeti pártiak között.

Szitkokat szórtak egymásra legazemberezték egymást, miközben *Mayer* keresztény szocialista egy egész padsort átugorva, *ökölbe szorított kézzel nekimegy Bergernek*.

Óriási dobolás, fütty, láрма zug a teremben. Már-már véres verekedésre került a sor, mikor az elnök az ülést rövidesen felfüggeszti. Eközben reprodukálhatlan kiáltások hangzanak minden oldalról. A képviselők dühösen futkosnak ide-oda, hadonáznak kézzel, és vonalzóval egyaránt.

Stein torkaszakadtából kiáltja:

— *A főherceg vállalkozó védnökséget a baromtenyésztő egyesületnél, ez az ő szakmája!*

Végül *Pernersdorfer* indítványát elvetik.

HIREK.

A kisajátítási tárgyalások.

— Második nap. —

Az új pályaudvar építéséhez szükségelt földterületek kisajátítása tárgyában ma az Arad-Csanádi Vasutak képviselőivel folytatták a tárgyalásokat. A bizottság *Hász Sándor* elnökle

alatt *Szalay Antal* és *Steinhardt Mór* dr. tagokból és *Vannay Gyula* jegyzőből állott.

Az államvasutak képviseletében a budapesti igazgatóság részéről *Reinitz József* dr. és *Komorócy Sándor*, a csanádi vasutak képviseletében pedig *Nachtnébel Ödön* igazgató-jogtanácsos, *Hegedüs László* főmérnök és *Tüdös Béla* mérnök vettek részt az értekezleten.

Az egész délelőttön keresztül folyt a csanádi-vasutakkal a tárgyalás és miután az arad-csanádi vasutak képviselői hallani sem akartak az államvasutak által felajánlott vételárakról, a dolognak ezen a részén igen hamar tustek. Megállapodásra nem tudván jönni, a csanádi-vasut is pert fog indítani a tulajdonát képező kisajátított földterületek értékének birói megállapítása iránt.

Igy az egész délelőtt technikai dolgok tárgyalásával telt el. A csanádi-vasutak képviselői kifogásolták az egész tervezetet és azt kiigazítani kérték, úgy, hogy a kisajátítási vonal az ő területükön egyenes vonalban haladjon végig. Szükséges ez úgy szépészeti, mint célszerűségi szempontból.

Az államvasutak képviselői különösen szépészeti szempontból jogosultnak ismerték el a csanádiak kérelmét s bár el nem fogadták, de kilátásba helyezték a tervezet ilyen módon való kiigazítását.

A kisajátítási eljárást vezető bizottság végül kötelezte az államvasutak képviselőit, hogy a holnap tárgyalásra mutassák be a kisajátítási tervezetet és költségelirányzatot azon módosításokkal, amelyeket a tárgyalások folyama alatt az érdekelt földterület-tulajdonosok előterjesztettek.

Délután a magántulajdonosok érdekeit igyekezett a bizottság a vasutak tervezeteivel kiegyenlíteni természetesen azonban eredménytelenül, mert a tervezeten módosításokat eszközölni, vagy elfogadni a tárgyaláson résztvevő államvasuti képviselőknek nincs módjukban, mert erre csak az igazgatóság illetékes. A tárgyaló képviselők azonban megígérték, hogy a tulajdonosok érdekeit igyekezni fognak az igazgatóságnál *békés uton* kielégíteni.

Holnap reggel kilenc órakor folytatják az értekezletet s a bizottság valószínűleg még holnap délelőtt meghozza ítéletét.

Vérgzés egy szini előadáson.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, április 24.

Valami vándor színész-csapat vetődött hét-főn a biharmegyei *Less* községbe. A társulat igazgatója engedélyt kért szini eladás rendezésére, remélve, hogy *Less* műpártoló és nemesen áldozatkész közönsége kellő pártfogásban részesíti a kultura szegény harcosait.

Az engedélyt meg is nyerték és nemsokára tarka plakátok jelezték a kis község utcáin, hogy este 7 órakor a nagyvendéglőben látványos szini-játék tartatik, görög tüzzel, helyárák mint rendesen. A n. é. közönség nemes pártfogása kéretik.

A falu két éjjeli óre, becsületes nevén: *Pelle Flóra* és *Blezsán Tógyer* betértek a nagyvendéglőbe, hogy kis jóféle szilvóriumot szedjenek be, az éjjeli szolgálat megkezdése előtt. A direktor, aki egyszersmind a pénztárt is kezelte, felszólította *Less* közbiztonságának őreit, hogy fizessék meg a belépés díját.

Mód nélkül felháborodott ezen a két atyafi kijelentették, hogy ők „hivatalos személyek”, akik nem tartoznak fizetni, de sőt még nekik dukul a honorárium. Szó-szót követett, mire a két éjjeli ór neki esett a trupp szegény direktorának. Megfogták a szolgálat fegyver boldogabb végét s azzal *agyba főbe verték, úgy, hogy*

véresen roskadt a földre. A szerencsétlen embernek segítségére sietett kétségbeesett felesége, akit úgy megverték a feldühödött örök, hogy a szegény asszony a halállal vívódik.

A nagy lármára a már egybegyült közönség kitódult s lefogta a két dühöngő atyafit, a kikot bekisértek a község házára.

Az előadás pedig ily módon elmaradt.

— **Az udvar köréből.** A király ma az egész nélelőttöt a budai palotában töltötte, s állami ügyek elintézésével foglalkozott. A király **Mária-Valéria** főhercegnővel reggel 8-kor csöndesmisét hallgatott. Este 6 órakor udvari ebéd volt. Mária Valéria főhercegnő, a délután folyamán meglátogatta a Vörös-kereszt kórházat.

— **József Agost főherceg Kis-Jenőn.** *József Agost* főherceg és neje *Augusztia* főhercegnő ma este 7 óra 10 perckor, *Libics* Adolf udvari tanácsos, főhercegi főszálgazgató kíséretében Kis-Jenőre érkeztek. A főhercegi pár 6—6 napot tölt Kis-Jenőn, a hol az idő legnagyobb részét vadászattal fogják eltölteni.

— **Biborosok a királynál.** A király ma délelőtt 11 órakor magánkihallgatáson fogadta a két osztrák biborost, valamint a velük ideérkezett nemesi gárdistákat és a pápai allegaturokat. Elsőnek jelent meg a prágai hercegérek, *Skrlenszky* Leó báró a melléje rendelt pápai nemesi gárdistával, *Salimei* Salvatorral; utána fogadtatott a krakói hercegpüspök, *Pazqua* lovag gf. *Salimei* Pius nemesi gárdistával. Végül fogadta a király, szintén külön-külön kihallgatáson Mgré *Zichy* Gyula gr. és Mgré *Caccia* Kamill pápai allegaturokat.

— **A Boros Beni-ut.** Az eddigi Fő-ut ma külsőleg is felvette új nevét. A város közgyűlésének határozata értelmében Arad fő utvonalanak a Karolina-utcától a varosligetig terjedő része **Boros Beni** emlékére „Boros-Benitér“ elnevezést nyert s a házakra ma tették ki az új szám- és utca jelző táblákat, amelyek a város legélénkebb utvonalan hirdetik **Boros Beni** halhatatlan emlékét.

— **A koronaőr beiktatása és a püspökök.** Az „Alkotmány“ című napilap mai számában az új koronaőr tegnapi beiktatása alkalmából hevesen megtámadja *Szell* Kálmán miniszterelnököt, egyebek közt azt is felhívja neki, hogy az ország püspökei ez ünnepre nem kaptak meghívást.

Ezekkel szemben a „*Budapesti Tudósító*“ konstatálódónak véli, hogy a koronaőr beiktatást ősi szokás szerint a miniszterelnök mint királyi biztos végzi, és hogy ezen ünnepélyre ugyancsak ősi szokás szerint a meghívandók meg vannak állapítva. Ezen régi usustól a miniszterelnök, mint királyi biztos, el nem tért; mindazok meg is lettek hívva, akik előző alkalomkor meghívásban részesültek. Meghívott a hercegprimás is, aki betegsége miatt, sajnos, a megjelenésről a beiktatás előtti napon lemondott.

— **Fejérváry Géza br.** A „*Budapesti Tudósító*“ jelenti: Az a hír, mintha *Fejérváry Géza* báró honvédelmi miniszter Lovranából ma ide érkezne, hogy Ő Felségének köszönetét fejezze ki, úgy látszik félreértéseu alapul. A mint tudni véljük, *Fejérváry Géza* bárónak tényleg szándékában volt, hogy Ő Felsége mostani budapesti tartózkodása idején félbeszakítja lovranai üdülését, hogy a betegsége alatt Ő felsége részéről megnyilvánult legfelsőbb érdeklődésért háláját fejezze ki, de a honvédelmi miniszternek módjában volt meggyőződni arról, hogy Ő Felsége nem venné jó néven, ha ebből a célból a mostani változékony időjárás mellett kitenné magát egy hosszabb utazás fáradoimai-

nak, úgy, hogy *Fejérváry* bárónak egyelőre le kellett mondania a terve megvalósításáról.

— **Albiriói kinevezés.** A király az igazságügyi miniszter előterjesztésére a *borosjenői* kir. járásbírósnál üresedésben volt albiriói állásra *Horváth János* győri ítélőtáblához berendelt bírórsági jegyzőt nevezte ki.

— **A német császári pár Abbáziában.** Egy berlini távirat azt jelenti, hogy a német császári pár az idei nyarat Abbáziában szándékozná tölteni.

— **A nuntius Budapesten.** *Taliáni* bécsi pápai nuntius Budapestre érkezvén, még tegnap látogatást tett *Wlassics* Gyula kultuszminiszternél. A miniszter ma délelőtt hosszabb ideig tartó látogatással viszonzta ezt.

— **Az „Alkotmány“ és Kubik Béla.** A néppárt hivatalos közlönye mai számában *Kubik Béla* országgyűlési képviselő ellen heves támadást intézett. *Kubik Béla* a nap folyamán elküldte megbízottjait, *Tóth és Fáy* képviselőket az „Alkotmány“ szerkesztőjéhez, aki kijelentette, hogy *Kubik* személyét sérteni nem akarta. Az ügy illetéknép békés uton el lett intézve.

— **Főispánok lemondása.** Ma ismét három főispán lemondásáról számolhatunk be. Értesülésünk szerint ugyanis báró *Bornemissza* Károly küüllői, báró *Vay* Dénes pozsonyi és *Prónay* János torontáli főispánok adták be lemondásukat. Ezek a lemondások éppen olyan önkéntesek, mint a milyen *Vejnic* bácsmegeyi főispán lemondása volt.

— **Körorvos-választás Sztalinán.** A *Berzovára* körorvosnak megválasztott *Magyar* Sámuel dr. eddigi marosztalinai gyári- és körorvos helyébe *Groszman* Emil, *Groszman* Jakab dr. aradi orvos fia neveztetett ki ideiglenesen gyári orvosnak. Legközelebb a körorvosi választást megtartják, mely előreláthatólag *Szintén* *Groszman* dr. győzelmével fog befejezést nyerni.

— **Előléptetés a huszároknál.** Az aradi Hadik huszárezred egy éves önkéntesei most fejezték be iskolai kiképzetésüket. A vizsgálat kitűnően sikerült s ennek eredményeként az ezrednél szolgáló összes önkénteseket káplárokka léptették elő. Az új káplárok a következők: *Bethlen* Oszkár, lovag *Guyros*, *Jakots* Bertalan, *László* Endre, *Ortutay* Béla.

— **Május elseje és a fővárosi lapok.** A Magyar Ujság-kiadók Országos Szövetsége választmánya legutóbbi ülésében tárgyalta a budapesti betűszedők egyesületének kérését a május elsején megjelenő lapok dolgában. A választmány az ujságkiadók hozzájárulásával egyhangulag elhatározta, hogy május elsején a délután és este, május másodikán a reggel megjelenő lapokat nem adják ki.

— **Az agyonlőtt tiszthelyettes.** Mi is megírtuk, hogy *Fogarason* egy *Taflan* János nevű bankhivatalnok rálőtt *Boer* Kelemen tüzérhadapród tiszthelyettesre, kit vetélytársának tartott. A golyó olyan szerencsétlenül érte a fiatal embert, hogy azt tegnap, mint egy hozzánk írott levélben olvassuk, a lelkiismeretes gyógykezelés dacára sebeibe belehalt. A gyilkos *Taflan* Jánosnak régebben viszonya volt *Boer* rokonával, *Metiannéval*, s mikor megtudta, hogy *Boer* látogatába megy *Fogarasra*, ezt táviratozta a nőnek.

— **Klementet ne fogadd, mert különben baj lesz!**

Taflan a vizsgálóbíró előtt beismerte a bűnét s kijelentette azt is, hogy a mint kiszabadul a börtönből, *agyonlővi Metiannét, három gyermekét és önmagát.*

— **Vadászati trofeumok.** A budapesti iparcsarnokban május elsején nyílik meg a Párisban bemutatott mezőgazdasági kiállítás. A terménykiállítás mellett bemutatják a cukoripart is. Az állattenyésztés és mineen, a mi vele összefügg, egyik szárnyát foglalja el az ipar-

csarnoknak. Az erdőkiállításhoz csatlakozik a vadászati ponoráma és a bejáratnál lesz a kerésszeti kiállítás, az ősfoglalkozás eszközeinek tanulságos összeválogatásával. Ezenkívül itt lesznek a vadászati trofeumok, a király, *József Agost* királyi herceg, *Eszterházy* Mihály gróf, *Wenckheim* Frigyes gróf ritkaságzsámba menő gyűjteményei. Az egész rendezést *Kazy* József császári és királyi kamarás, osztálytanácsos vezeti. A kiállítás egy hónapig lesz nyitva.

— **Hideg van.** Bármily rosszul is esik az embernek kimondania, de ki kell, hogy mondja az igazságot:

— **Hideg van.**

Es szégyen ide, szégyen oda! vannak élet-erős fiatal emberek, kik szorosra kapva össze legújabb divatu, széles és szellős felöltőjüket, nem röstellik kimondani ezt a kompromittáló szót, hogy:

— **Pádom!**

Különben ugyanezt fejezi ki, csak hogy diskrét formában a meteorológiai intézet jelentése is. szólna eképp:

— A hőmérséklet keletről „kevessé süllyedt.“

A „kevessé“ jellemezésre pedig álljon itt a következő *sászrégeni* távirat:

— **Ma reggel havazott.** A görgényi havasokat vastag hó borítja. A levegő nagyon hideg.

Ez a távirat megnyugtathatja a szokimondó fiatal embereket. Ime a telegramm fekete betűje sem pirul el, noha szintén leplezetlenül konstataulta, hogy: **Hideg van.**

— **Excentrikus tábornok.** *Casius Clay* tábornok az Egyesült-Államok volt oroszországi követe excentrikus hajlamáról egész Amerikában ismeretes. A kilencvenkét éves öreg ur legutóbb azt cselekedte meg, hogy nőül vett egy 12 éves leányt (!) névleg *Richardson* Dorát. Leánya, ki új mostoha anyjának nagyanyja lehetne, emiatt összeveszett atyjával s követelte tőle butorainak kiadását. A tábornok ezt megtagadta s midőn leánya a törvény emberei által akarta jogát érvényesíteni, revolver lövésekkel fogadta a bírósági kiküldötteket s közülök többet meg is sebesített. Így írják ezt az amerikai lapok.

— **Szent György napja.** Tavasz közepén vagyunk, így mutatja legalább a kalendárium. És ma egy órával később esendült meg a poéták által annyiszor megénekelte esti harangzó, s miközben az ünnepélyes kongás a fülünkbe hangzik, bizonyára óhajtvá gondolunk azokra az akácfailatos tavasszi napokra, melyek oly régóta késnek s melyekre mindez ideig hasztalan vártunk. De most már talán nem fognak sokáig késni. Ha ugyan adhatunk valamit a száz esztendő s naptár jóslataira, **szent György napja** határt szab az áprilisi esőzéseknek, mert:

György-nap előtt ha nem esik
György-nap után sok is esik.

De György-nap előtt volt részünk elég esőben, sőt György-napján sem különben. A mai napnak egyébként az a nevezetessége is van, hogy a kapuzás kilenc óra helyett tizkor történik. Ez pedig a „spergeld“ szempontjából elég nevezetes dolog.

— **Az angol civilisztát** egy az angol parlament által kiküldött bizottság alaposan megváltoztatta. A bizottság első sorban az udvari szolgálatot teljesítő nőszemélyzet számát redukálta. Törölte az udvari festői állást, nemkülönben a windsori kastély felolvasói állást is. Ellenben a „poeta laureatus“-i állást továbbra is meghagyta. Számos fölösleges állást töröltek még, így a nagyobbak közül a windsori udvarmesterét is.

— **Konzisztoriumi összlés.** P. hó 29-ére hívta össze *Goldis* püspök a konzisztorium tanácsát összlésre, amelyen betöltik a két év óta üresedésben lévő szentszéki titkári állást. Ugyanekkor nevezik ki a halmágyi esperesi választást vezető konzisztoriumi biztost. Ezen állásra többen pályáztak, a legtöbb kilátása ki nevezetésre dr. *Groza* János nagyváradi egyházi ülnöknek van.

— **Felfüggesztett főszolgabíró.** *Miskolcra* telegrafálják, hogy *Vay Elemér* főispán *Feier Endre* mezőgáthi főszolgabírót különböző visszaélések miatt állásától felfüggesztette.

— **Pisztoly-párbaj.** A temesmegyei köplingi erdőben tegnap délután két fiatal ember, *G. V.* technikus és *S. C.* magán tisztviselő között pisztoly-párbaj volt, mely az utóbbinak könnyű megsebesülésével végződött. A golyó jobb válla lapockáját érte. A párbaj oka: keresd az asszonyt.

— **Az emberi élet meghosszabbítása.** Sokan törték már ezen a fejkéret, mert nem is volna tréfa dolog, hogy addig éljen valaki, ameddig akar. Részben sikerült is ez az akarat, csak hogy visszamenőleg. Senki sincs rá kötelezve, hogy bevarja élete végét, mert megszakíthatja tetszése szerinti időben. A másik részt is csak bizonyos fokig lehet vinni, az előre meghatározott tervek azonban dugába dőlnek. Éppen azért ugyancsak meglehet rökönnyövedve most *Kapusán* Mihály marosbogáti oláh. *Kapusán* az emberiség rablógylkos osztályába tartozik s elkövette azt a merészreget, hogy egy verekedés miatt reá rótt egyévi börtönbüntetésnek a tudatában rablógylkosságra vetemedett. Az esküdtek verkiktje után a törvényszék *életfogytiglani fegyházra* ítélte, ám ezzel egyidejűleg érkezett meg a kuria helybenhagyó ítélete az egy esztendőre vonatkozólag. Már most *Kapusán* örülhet is, meg nem is. Kezdem az utóbbin s ez a lelki állapota abból származik, hogy soha sem lesz szabad. Viszont élet-fogytiglani büntetésének letelte után még egy évet kénytelen ülni s így tovább él egy esztendővel a rendesnél, jóllehet elzárva a társadalomtól. Ez így van, mert hát a törvénynek eleget kell tenni. Hanem viszont arra való a jogászok, hogy bekapaszkodjanak a § két ágába. S kisütöttek máris, hogy *Kapusán* hiába örül, mert az csak nem lesz hosszabb a rendesnél. Előbb tölti ki ugyanis az egy esztendőt s azután fog bele az életfogytiglanba.

— **A nazarénus rabok sorsa.** Részletesen megírtuk, hogy *Vajna Károly*, a szegedi Csillagbörtön igazgatója fölterjesztést intézett az igazságügyi miniszterhez, hogy a nazarénus katonaköteleseket oly katonai szolgálatra osszák be, ahol nem kell fegyvert fogniok. A nazarénusok egyházi vezetőférfiai még *Wekerle* idejében hasonló kérelemmel járultak a kormány elé, de sem akkor, sem később *Bánffy* idejében nem volt eredménye petíciójuknak. Nem érdekelten tudni, hogy a nazarénusokon kívül vannak másutt még hasonló más hitellefekezettek is, amelyeknek katonakötelese fiai szintén megtagadják a fegyverviselést. Ezek a karaiták és mononiták Galiciában s a duhaborcok és molakánok Orosz-Örményországban. Ezeknek a szektáknak fiai — ami talán még érdekesebb. — föl is vannak mentve a fegyverviselés kötelezettsége alól s a hadseregnél kizárólag egészségügyi szolgálatra vanuak beosztva. Hasonló eset tehát van már arra, a mit most a szegedi börtön igazgatója javasol, mert látta, hogy a szigorú fegyházbüntetéssel se lehet a nazarénusokat rávenni arra, hogy fegyvert fogjanak.

— **Szerencsétlenül járt katona.** *Versaillesben* az I. utászrezd egy léghajóval tartott gyakorlatozást. A katonák egy „*Bailon captiv*“-ot akartak felbocsájtani. *Quiry* nevű katona nem hallotta a vezényszót a kötelek eleresztésére s így a felszökkenő léghajó magával ragadta negyven méternyi magasra. A hajóban ülő parancsnok észrevette a szerencsétlenséget s a léggömb szelepeit megnyitotta, hogy a gömb visszaszálljon a földre, 25 méternyre voltak a földtől, a mikor a katonát elhagyta ereje s lezuhant a földre. A szerencsétlen utász életveszélyesen megsebesült.

— **A hűtlenség áldozata.** *Machalek Károly* 50 éves budapesti könyvkötő az éjjel *Ferenc József-rakpart* 15 sz. a. levő lakásán mellbe lötte magát. Súlyos sebével beszállították a *Rókus-kórházba*. Hátrahagyott levelében azt írja, hogy azért keres a halálban menedéket, mert a felesége hűtlen lett hozzá.

— **Kövekkel megdobált királyi palota.** Nem mindennapi eset történt tegnap *Bukarestben*. 1 óra felé, a mikor a forgalom a legélénkebb, egy *Petroff Száva* nevű bolgár malommunkás a királyi palota elé állott és a zsebében magával hozott kövekből egyiket a másik után a királyi palota ablakai felé dobta és két ablakot be is vert. A rendőrségen azt vallotta, hogy két levelet is irt *Károly* királynak, de választ nem kapott, a miért is eltökélte magát, hogy ezért bosszút áll és beveri a királyi palota ablakait.

— **Elütötte a kerékpár.** Ma délután a *Batthyányi- és Templom-utcák* sarkán egy öreg özvegyasszonyt vigyázatlanságból elütött egy kerékpáros. A fordulónál ment át a kocsi uton özv. *Thirjung Ferencné*, mikor egy kerékpáros gyors menetben az utcába befordulván, az öreg nőt elütötte úgy, hogy *Thirjungné* több helyen megsérült az esés következtében. A vigyázatlan kerékpáros ellen a rendőrség megindította az eljárást.

— **Párbajozó nők.** *Newkirkben* a napokban két nő *Seiglin Ella* és *Daghsen Frida* pisztoly-párbajt vívtak husz lépés távolságról. A párbajban *Seiglinné* súlyosan megsérült. Az okot féltékenység szolgáltatta, miután *Seiglin* asszony állítólag elcsábította *Dangshon* asszony férjét.

— **Elgázolt gyermek.** Pécskáról jelentik: Ma délután egy *Kiss Sándor* nevű fiút sebes vágatás közben elgázolt egy kocsi. A fiú rövid szenvedés után meghalt. A holttestet dr. *Káldy Gyula* és dr. *Csáklán Miklós* boncolta fel. A vizsgálatot megindították.

— **Holttest az erdőben.** *Nadrag* község határához tartozó erdőben egy hullának csontmaradványára akadtak. A holttestről a húst a vadállatok már teljesen leszedték, s csupán a koponya s a vastagabb csontrészek maradtak vissza. A hulla koponyáján jobb és baloldalt 11 milliméteres lyuk gyilkosságra engedett következtetni s a puhatolás folytan kiderült, hogy a talált hulla részek az egy évvel ezelőtt elűnt *Rogozán Anna* 15 éves cselédleány hullája. *Rogozán Anna*, *Ulrich Gyula* társulati erdővédőnél állott szolgálatban, s sem gazdája, sem pedig a leány szülői eltűnéséről annak idején nem tettek feljelentést.

— **Harc az utcán.** *Orsován*, mint onnan jelentik, ma öt lövés dördült el egymásután a vāmörök karabélyából, de emberhalál nem esett, mert az üldözött emberek baj nélkül tüntek el a szemhatárról. Két csempész vettek üldözöbe a vāmörök. Az orsovai határon minden ellenkezés mellett sok csempész kóborog. Ma is két ilyen gyanus ember cipelt ott nehéz zsákokat. A vāmörök fel akarták őket tartóztatni, de azok futásnak eredtek és a futás közben eldobták a zsákokat, melyek cukorral voltak tele. *Vrakna* vāmőrfelügyelő az utcán, melyen már meglehetősen sok ember járkált, ötször egymásután lött a menekülők után. A csempészek elmenekültek. A hajsza nagy izgalmat keltett a járókelők között. *Pattera* határbiztos feljelentette a vāmöröket, mert az élénk utcán lövöldöztek.

— **Érdekes kirakat.** Az *Andrássy-téren* lévő *Vojtek és Weisz* droguista cég kirakata általános érdeklődést keltett ma. Egy valóban érdekes és művészi kivitelű szobor-csoport vona magára a járókelők figyelmét. Egy sebesült porosz katona fekszik egy tábori hordágyon, előtte pedig egy ájtatos arcú apáca áll és nézi a szenvedőt, miután megsebesített lábát bekötözte. Az érdekes kirakat-disztl Münchenben készítette a *Vojtek és Weisz* droguista-cég.

— **Elfogott csalók.** A rendőrség letartóztatta *Sarnyai Márton* és *Szanka János* földműveseket, kit egyszerű emberekkel elhitették, hogy sorsjegyük százezreket nyert és ennek kifizetésére a nyeremény utáni százalék címén pénzt csaltak ki. A csalók budapesti bankok igazgatóinak nevével táviratokat hamisítottak, pecsétes iratokat mutattak fel a siker érdekében és ezeket harácsolnak össze. Egyedül *Hegyesi József* gazdag paraszt 4000 koronát fize-

tett. Az áldozatok száma 18. A házkutatásnál jegyzéket találtak, mely szerint a csalást *Torontál és Temesmegyékre* is kiakarták terjeszteni.

— **Hajsza egy nagykendő után.** *Makó* városának temérdek a dolga s hozzá kevés a tisztviselője, alig győzi a sok helyettesítést s így a városatyák egyre interpellálják a minisztert a fegyelmi ügyek befejezéseért. Ilyen körülmények között nem érnek rá az emberek ügyes-bajos dolgára sok időt és munkát fordítani. Ha egy makói asszony *Hódmezővásárhelyről-Makóra* utazván, utközben elveszti a fejkendőjét, a makói rendőrség csak a hazai összes rendőrhatalóságokat ér rá megkeresni a kendő feltalálása érdekében, a külföldiekhez már nincs ideje átiratot intézni. Mert kevés a tisztviselő és sok a helyettesítés. Pedig egy ötven krajcáros fejkendőért, amelyik pláne barna is meg rojtos szélű is, érdemes volna a külföldi rendőrségeket is megkeresni, hogy ha valahogy Angliában, vagy Franciaországban megtalálják, özv. *Nyilassy Antalnénak* *Hódmező-Vásárhelytől-Makóig* elvesztett barna kendőjét, hát küldjék el neki. Csak hogy persze nem lehet, mert sok a dolog . . .

— **Paraszt becsület.** *Plaszics* *Milán* déronyai lakos, mikor e hó 22-én hajnalban a malacokat hajtotta ki a csűrűre, egy 15 darab arany pénzből összeállított nyakéket talált az utcán. *Plaszicsné* — mint nekünk írják — nem titkolta a dolgot, hanem fünek-fának dicsekedett a szerencséjével, a minek nem sokáig örülhetett, mert még aznap délután jelentkezett *Gágity Péro* odavaló legény az asszonytól és követelte a nyakék kiadását. *Plaszicsné* arra hivatkozott, hogy legények nem szoktak nyakéket viselni, minél fogva csak akkor adja ki, ha annak igazi tulajdonosa jelentkezik, ezt azonban *Gágity* nem akarta megnevezni. *Gágity* még aznap este ismét megjelent *Plaszicsné* nál és kérte, hogy adja ki az ékszer, de az asszony hajthatatlan maradt, noha *Gágity* még 20 forintot is ígért neki, *Plaszicsné* csak azt hajtogatta, hogy ismerni akarja a nyakék tulajdonosát. *Gágity*ot annyira dühbe hozta *Plaszicsné* makacssága, hogy távozásakor, midőn az asszonyt őt kikísérte, az udvaron fölkapott egy baltát és azzal olyat sújtott fejére, hogy menten összeesett és meghalt. *Gágity* ekkor visszament a szobába, előkereste a nyakéket s azt magához véve, eltávozott. Másnap reggel a csendőrség elfogta *Gágity*ot, a ki beismerte, hogy ő ütötte agyon *Plaszicsné*t, de hogy az elvitt ékszer hova tette, kiéke adta, arra nézve minden fölvilágosítást megtagadott. A vizsgálat során kiderült, hogy *Gágity*nak viszonya volt egy odavaló jómódu család leányával s vasárnap este sokáig együtt volt a leánnyal s megfordultak azon a helyen is, hol a nyakék a leány nyakáról elveszett. A leány nem mert otthon megmondani az ékszer elveszését, csak a legény tudta a dolgot, aki inkább gyilkosságra vetemedett, semhogy a leány nevét és az ékszer elveszésének körülményeit elárulja.

— **Kossák József** csász. és kir. udvari fényképész *Templom utca* 2. szám. Felvételeket eszközöl minden időben saját műtermében és házon kívül.

— **Nem árt tudni**, hogy egy selyem nyakendő egy korona, 2 pár férfi harisnya egy korona, 1 divatos sétatob egy korona, 3 finom gallér egy korona, 2 pár kezélő egy korona, 1 jó férfiing két korona, 3 pár női harisnya két korona. A tárgyak szépsége és eleganciája meglepő. A felsorolt cikkek beszerzési forrása: *Porter Vilmos* koronás áruháza a *Központi szálloda* épületében.

— **Eltűnt.** *Budapestről* írják: *Kiss Róza* 18 éves szobaleány ezelőtt pár hónappal jött a fővárosba. *Negyed*, nyitramenyei községből s a *Nyár-utca* 12. sz. a. levő házban kapott helyet egy magánzónónél. A leány vasárnap kimenőt kapott, el is ment, de azóta nem tért vissza helyére. Gazdája a pontos cselédleány sorsa iránt aggodva bejelentette eltűnését, annál is inkább, mert levelet kapott, a melyben valami ismeretlen nőszemély azt írja, hogy ne várja haza, jó helyen van. Hogy hol van — természetesen még nem tudni, de igen valószínű, hogy valami „jó lelkű“ néni kezébe került. A rendőrség mindenfelé keresi a csinos leányt, a ki eltűnésekor sötét ruhát viselt. Középter-

metű a leány különben, hosszas az arca, szürke szemei vannak, dus. barna a haja. Nyomára eddig még nem akadtak.

— **Jótekonyság.** A *Purgly*-család ma száz koronát jutatott a polgármesteri hivatalba özv. *Purgly* Jánosné emlékére a város szegényalapja javára szánt adomány fejében.

— **Köszönet.** *Lengyel* testvérek cég tulajdonosai 6 drb ing-blouset és 12 drb kötényt sziveskedtek az izr. jót. nőgyeletnek adományozni. Fogadják hálás köszönetünket. Az elnökség.

Apróságok Tolsztojról.

— Egy orosz hírlapíró megfigyelése. —

Arad, április 24.

Azok közül, akik *Tolsztoj* belső családi életéről, munkálkodásáról és gondoskodásmódjáról irtak, senki sem tudott annyi jellemző adatot összegyűjteni, mint *Szergejenkó P.* orosz zszurnaliszta. Igen jó viszonyban lévén a nagy orosz íróval, módjában állott sok olyan dolgot napfényre hozni, ami különben homályosan maradt volna.

Tolsztoj a zszurnalisztát egy reggeli alkalomával fogadta, melyen nagyobb társaság volt. *Tolsztoj* — mondja *Szergejenkó* — az első párfalat után, midőn némileg lecsillapította éhségét, beszédbe elegyedett egyikkel-másikkal. Tréfás megjegyzései különösen az alsó asztalvégen, az ifjuság között tettek több izben nagy hatást. Mindenkiel váltott legalább néhány szót. Ebéd után a hölgyekkel lawn-teniszezett, ahol rendkívüli ügyességét volt alkalmam bámulni. Lawn-teniszezés után pedig mintegy tizen nagy sétára indultak a parkon keresztül. A kirándulást a hazigazda vezette; hegyen-völgyön, erdön-mezőn át vezetett bennünket, folyton a legvidámabb hangulaton tartva a társaságot.

Minden érdekelte. Mindenkiel beszélt s bárkivel is találkozott utközben, a legbarátságosabban üdvözölte, nem is várva be, hogy amaz előbb köszöntse. Mintegy 7 versztnyi utat tettünk meg, hazatérve pedig kellemesen lepott meg bennünket a gőzölgő szamovárr.

Tolsztoj a „*Revue de Paris*“ frissen érkezett kötetét magához véve, irodájába vonult vissza. A régi családi arcképekkel díszített nagyterem lassan elsötétült. A szoba sarkaiban ott fehéreltek a *Tolsztoj* ábrázoló gipsz szobrocskák.

Egyszerre csak gyors léptek nesze hallatszott s a terembe belépett hirtelen *Tolsztoj*, kezében a francia folyóirattal.

— Mily kegyetlenségek történtek Törökországban! Uristen, mikor lesz már ennek vége? Tatnaja, Nasa, jertek csak ide, mi történik Örményországban!

Oly csengő hangon szólt, hogy a harmadik szobába lehetett hallani. Mindannyian az asztal köré ültünk, *Tolsztoj* az örmény mézárjáról kezdett fölolvassni, különféle megjegyzéssel szakitva félbe önmagát, hogy ezáltal mintegy lecsillapítsa fölindulását. Olvasásközben hangja sokszor elfuadt a fölindulástól. Hosszu ideig csak e tárgyról folyt a beszéd. E közben a szolgál behozta a postán érkezett küldeményeket. Három postai állomásról hozzák azokat. Egész halom levél, újság, levelezőlap és folyóirat érkezett *Tolsztoj* nevére. Felbontván a leveleket, egyik részét félretette, a másikat hangosan fölolvasta, az idegen nyelven írottakat pedig nyomban oroszra fordította, csak itt-ott akadt meg.

Tovább is beszélgetett, mindenkiel barátságos volt, de hangjában már nem volt meg az a kedélyes vig tónus. Leült sakkozni, de ez se birta jókedvre deríteni. Sőt a vacsora közben érkezett moszkvai vendégek se bírták föl-

vidítani, olyan mély benyomást hagyott lelkében az örmény mézárjárás.

... *Tolsztoj* nagyon szereti a népet, de ez a vonzalma roppant sok időt rabol el tőle. Ha a köznépből bárki is hozzáfordul, sohasem utasítja el. Ellátja az ügyes-bajos embert tanácsal, szerkeszt neki kérvényt a hatósághoz, ha kell, anyagilag is segívezi. Egy alkalommal szegény parasztasszony jött hozzá s panaszkodott neki, hogy a férje meghalt s most már nincs, aki a gabonát a mezőről bevinni segítené. Erre *Tolsztoj* — bár lábán kocsikerék ment át s alig birt megállani rajta, — kiment a mezőre s az asszonynyal ketten bevonszolták a künnlevő gabonát. Meg is sinylette ezt a vállalkozást. Belebetegedett. Kitért rajta a láz, hetekig kellett ágyban fekdünie. Ekkor mondta tollba a *Sötétség hatalma* című drámáját.

„Az íráshoz az első impulzust *Sterne* Lőrinc adta neki. Ezt egy gimnázistának mondotta el, aki azt kérdezte tőle, hogy hány esztendősen korában kezdett irodalmilag működni.

Tolsztoj elmosolyodott a kérdésre:

— Ön talán attól fél, hogy már elkésett? Ne féljen, — első művem tizenhatéves koromban jelent meg, Humorisztikus munka volt az, *Sterne* modorában írva.

Tolsztoj nagyon sokat ír, de igen keveset bocsát nyilvánosságra, mert igényei nagyon is nagyok. Számtalanszor javitgatja át iratait s mikor már sajtó alá adta a kéziratot, még akkor is igen sokat javitgat magán a kefelevonaton is. Épp ezért bámulja az újságírókat, akik gyorsan tudnak írni s a fogalmazás nem esik nehezükre. Ő maga néha annyira átvitítja s átgyurja a munkáját, hogy egész mást nyomtat ki, mint amit eredetileg megirt.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **A kidobott végrehajtó.** *Uj-Aradon* történt még ez év február havában, hogy *Hohn* József községi írnok elment végrehajtani *Schadt* Adám odaváló jómodu gazdához. *Schadt* a hivatalos kiküldetésben eljáró írnokot nem a legszívelyebben fogadta, sőt a lakásából ki is dobta. Az írnok e miatt panaszt emelt *Schadt* ellen, mely ügyet ma tárgyalta a temesvári kir. törvénytársaság, *Gerdanovics* Sándor táblabíró elnöklése alatt. A kir. törvénytársaság beigazoltnak találta e vádat s vádlottat 8 napi fogházra ítélte. Vádlott az ítélet ellen felebebezt.

NAPIREND.

Április 25. Csütörtök. Róm. kath. naptár: Márk ev. — Protestáns naptár: Márk ev. — Görög-keleti naptár (április 12.): Vazul püspök. — A nap kél 4 óra 37 perckor, nyugszik 6 óra 46 perckor. — A hold kél 10 óra 34 perckor, nyugszik 0 óra 34 perckor.

Időjárás. Légnomás reggel 7 órakor 761,5 milliméter, délután 2 órakor 760,3 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor 0 + 5,2, délután 2 órakor 0 + 9,2. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor N. 1, délután 2 órakor N. 5. — Felhőzet reggel 7 órakor borul, délután 2 órakor borult. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjelölés. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Hősülyedés, keleten csapadék.

Szabadságsarcai emléktárgyak országos múzeuma (színház-épület 1-ső emelet.) Nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapiokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölöcsey-könyvtár. Nyitva van vásár- és ünneppanokat kivéve, mindennap 11 1/2—12 1/2 óráig. Helyiség: Ereklje-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Április 30. Weitzer János gép, waggonyár- és vasöntőde részvénytársaság közgyűlése délelőtt 10 órakor. — Az aradi szegény tanulókat segélyező-egyesület közgyűlése délután 4 órakor (Városháza.)

Május 3. Aradmegye évnegyedes közgyűlése délelőtt 9 órakor.

Május 5. A radnai kaszinó-egylet táncestélye.

Május 10. Az aradi villamossági részvénytársaság közgyűlése délután 2 órakor.

Május 19. A magyarországi munkások rokkant-és nyugdíj-egylet aradi fiókjának majalisa (Csalai erdő.)

KOZGAZDASÁG ES KÖZLEKEDES.

Budapesti áru- és értéktözsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, április 24.

Déltőzsde. A buzakinálat kielégítő, a vételkedv mérsékelt. Bányadit irányzat mellett 25.000 métermázsza került forgalomba, 2 1/2 fillérel olcsóbb árakon. Egyéb gabonanemek nyugodtak. Időjárás hüvös.

Zárul 12 órakor:

Buza áprilisra	7.61—7.62
Buza májusra	7.62—7.63
Buza októberre	7.74—7.75
Rozs áprilisra	7.73—7.74
Rozs októberre	6.71—6.72
Zab áprilisra	6.78—6.80
Zab októberre	5.58—5.60
Tengeri májusra	5.27—5.28
Tengeri júliusra	5.37—5.38
Repcze augusztusra	13.25—13.30

Zárul 5 órakor:

Buza áprilisra	7.62—7.63
Buza májusra	7.64—7.65
Buza októberre	7.77—7.78
Rozs áprilisra	7.71—7.73
Rozs októberre	6.74—6.76
Zab áprilisra	6.78—6.80
Zab októberre	5.59—5.60
Tengeri májusra	5.29—5.30
Tengeri júliusra	5.38—5.39
Repcze augusztusra	12.80—13.—

Zárul 5 órakor: korona

Osztók hitelrészevény	698.—
Magyar hitelrészevény	700.—
Leszámitóbank részvény	450.—
Rima-Murányi vasmű részvény	504.—
Osztók-magyar államvasuti részvény	694.25
Közuti vasut	579.—
Városi villamos vasut részvény	302.—

C S A R N O K.

A kis Hanna regénye.

Írta: **Unger Ill.**

A Bosnyák doktor házasságát egy poetikus kis epizéd előzte meg: afféle bájos bolondság, amilyen a legényéletben megesik olykor s amit nem szokás komolyan venni.

A gonosz fáma besugta annak idején azt a távol lakó menyasszonyának is, de a puderes haju szép kis baronesz bájos könnyelműséggel vonta fel gömbölyü vállát.

— Ez az ő dolga, majd megváltozik! — És valóban, a doktor immár komolyan belekezdett a változásba; bezárkózott a szobájába, hogy naphosszat nem látta senki a betegein kívül. Az utcára sem ment s órákon át nézgette csendes áhitattal a menyasszonya képét, melyről ingerlő kokettséggel mosolygott le kék gamin szeme s finom metszésű s arányu szája.

Sáppadtan nézte, kissé elborult arccal; úgy volt mintha egy végtelenül hosszú hamvazó szerdát borított volna bűnös lelkére s az örökös szürkességben vezetelni akarna az elröppent édes szókért.

... Szóval Bosnyák javult és pedig kétségbeejtő módon. Legalább Hanka, a Dragán bíró mesésen szép szőke kis leánya szomoruan tapasztalta, hogy egy idő óta feléje sem néz már, nem keresi mosolygó szemével az ő pillantását s remegő, apró kezét sem fogja forró tenyerébe.

Hogy mi ennek az oka, azt voltaképpen nem is sejtette Hanna, csak fájt bohó, leányos szivecskéje a mellőzés miatt. Kiült kis szobája ablaka alá a zöld fapadra s nedves szemekkel bámult a vigasztalan őszi éjszaka homályába, melyből rezegve, — mint egy betévedt árva kis csillag, — sugárzott felé a doktor ablakán átszűrődő lámpavilág . . .

És a kis leány nézte mereven, hosszan, ezt az imbolygó fényű csillagot. Lehunyta szemét kissé s aranyosan szőke feje fáradtan borult az ablakpárkányra . . . Félig álomban volt már és szállt a lelké virágos mezők, édes tavaszi tájak között, ott lebegett, mint egy könnyű képes sóhajtás a szerelmes, boldog mult halvány párázatában.

Hogy voltaképpen hogyan is történt, már maga sem tudta, csak sajgott a karja nagyon, mintna száz kicsi méh hagyta volna benne mérges fullánkját, azután lassankint lángvörös lett és dagadt, úgy, hogy Dragán a hatalmas,

mogorva ember, szinte halálra rémülva fogta meg a kis leánya kezét s vitte lélegzet nélkül, elsápadtan a Bosnyák doktor lakására.

Hanna szótlanul ment vele, mint egy megszeppent, félénk kis bogár. Nagy, szőke haja félig megbontva simult a fehér blúz fodrai közé, szürke szemével gondolkozva nézett árván hagyott kis szobája felé, melynek nyitott ablakából meghittten mosolyogtak rá a nagy levelű piros muskátlik.

Szomorú gondolatai lehettek ekkor, mert egy parányi fényes könyv szaladt végig üde kis arcán. (Pedig ime, a karja nem is fájt olyan nagyon!) Aztán meg megható bájos kis vers jutott hirtelen eszébe, melyet két év előtt szavalt valamelyik társnője odaát a zárdában. Az öreg Dragán ugyanis csodamód bőkezű volt a kis leánya iránt, annak idején; városban neveltette apácánál. Persze, a bankói csak úgy usztak egymás után, de az öreg vigasztalagta magát, — már ugy se soká tart és legalább kisasszony lesz Hankából!

És valóban, mikor a túllkalapos, karcsura fűzőtt szép leány haza érkezett a kis fecské-fészkes tót falujába, az apja azt sem tudta, hogyan ölelje meg, gyöngéden simogatta felpirult, harmatos arcát s a lebegő fehér szalagokat hosszu, szőke hajában. — Én Istenem! — mosolyogta az egyszerű emberek nagy boldogságával, — szinte a szemem káprázik belé!

Megőámulta a Hanna karpercein fityegő jou-joukat, a sok csecsebecsét, az iskolatársnők fotografáit, mindent...

A falubna pedig hamarosan elterjedt a hír, hogy ime, hazajött a bíró lánya, aki most már nagy is lett, szép is. S nem lehet többé a nevének szólítani, mert kisasszony immár; csak úgy, mint az uraság leánya, vagy azok a finom úri drámák odaát a nagy városban.

És Dragán boldogul imádkozta a leányát, most is szinte reszketett az ajka, amint aggódva beszélt a doktorral.

— A karját szurta meg kérem, csak ki csike volt és olyan piros lett tőle mégis, olyan dagadt!

Bosnyák fekete, ragyogó szemét gyönyörködve felelte a leány hamvas, fiatal arcán. Egy parányit melege is volt, amint bontogatta a csipkék közül előmosolygó puha karját, s csendesen fordult a bíró felé:

— Aztán a szöveget látták-e? ... nem volt rozsdás?

A nagy hatalmas ember szégyenkezett, mint egy gyermek.

— Oh, ezt igazán elfeledtem megnézni, — mondta bosszankodva, — hanem majd mindjárt elhozom!

Amint magukra maradtak, Bosnyák leültette a leányt;

— Nagyon meg van ijedve? — kérdezte, miközben szórakozottan pödörgette selymes bajuszát. — Tőlem fél?

Hanna ekkor már mosolygott is, meleg, fényes szemével féloldalt nézett a doktorra.

— Nem félek, mondta komolyan, csodálatosan szép fátyolozott hangjával, mintha egy parányit rekedt lenne. Hogy gondol ilyet. Bosnyák mereven bámulta függőlámpája arabeszkjeit, talán hogy ne lássa a leány rózsaszín karját, mely ingerlően ragyogott elő a marquisefodor árnyékából.

Hanna pedig ezalatt az arcát nézte a doktornak, férfias, remek arcát, mely olyan volt, akár egy antikbronz, szobor-barna és egy lelletnyit rózsaszínnel bezománcozva. A szemei pedig mélységesek és ragyogók és gömbölyű, finom állán egy apró, mosolygó gödör... Titkos gyönyörrel, szívdobogva nézte sokáig, miközben édes boldogságos érzés születt a lelkében s abbé-cipős, kicsiny lábától kezdve, fel egészen boáros, szőke fejéig, halálos zsidóság fogta el az egész testét.

Bosnyák ezalatt közelebb húzta a székét az ő székéhez, immár belenézett a szemébe, forró, szenvedélyes tekintettel s Hannának szinte elállt a lélekzete, amint a doktor ragyogó pillantása összesimult az övével...

Épp ekkor jött Dragán; lesült arcáról csak úgy csurgott a veriték, hanem azért mosolygott, szelíd becsületos mosolygással s vigyázva fogta a szeget a két ujjá között s szinte diadalmaskodva adta át a doktornak:

— Elhoztam, motyogta lihegve s ugyancsak törölgette izzadt homlokát.

Bosnyák könnyedén legyintett kezével:

— Nincs baj! — mondta Hannához fordulva. — Két nap mulva már a nyelve sem látszik!

S félhalkan suttogva utána tette; — Pedig igazán gyönyörűséggel tudtam volna gyógyítani!...

A Hanna arcát erre telefutotta forró, fiatalon pezsgő vére s zavartan nyújtotta felé a kis kezét. S Bosnyák, amint lehajlott, hogy még egyszer megnézze a szurást, hajuszos ajkát egy leheletre rászoritotta.

— Orvosságra nincs szükség! mosolygott, amint a cifrán faragott lépcsőn lekiserzte őket. És egy kicsit még állva is maradt, hogy gyönyörködjék a leány kalapja alól lehulló szőke hajában s formás selyemharisnyás lábacskaiban, melyek plasztikus merészséggel villantak ki olykor a félrövid szoknya csipkefodrai közül.

— Bájos kis teremtés!... gondolta magában elragadtatással. — Szinte kár, hogy nincs egy parányit komolyabb baja...

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Április 24 —

Fehér Kereszt szálloda. Steiner J-né kereskedőné Kisjenő. — Vollsheges Gusztáv utazó Senf. — Deutsch Ede utazó Budapest. — Göber Zsigmond utazó Bécs. — Prokop Gyula intéző Kovermes. — Kunodi Ignácz utazó Budapest. — Hutt Jakab utazó Budapest. — Dr. Back Illés ügyvéd Budapest. — Tapolcai Dezső színész Budapest. — Leitner I. igazgató Budapest. — Zinner Bernát utazó Bécs. — Lachman Pál utazó Bécs. — Guttmann Ede utazó Budapest. — Beszedak Ede utazó Budapest.

Vass Szálloda. Dr. Márta Sándor ügyvéd Lippa. — Berger Károly utazó Bécs. — Lani Albert utazó Bécs. — Telsch Izidor aranyműves Bécs. — Popovits György ügyvéd Kisjenő. — Petrovits Aurél ügyvéd Nagylak. — Putics N. esperes Temesvár. — Roth Bernát utazó Budapest. — Klein Herman utazó Budapest. — Hell Izidor kereskedő Bécs. — Halász H. utazó Bécs. — Serb Gerosim esperes Bélnic. — Böhm Izidor utazó Budapest. — Dávid Lajos utazó Bécs. — Hungerleider Simon utazó Bécs. — Veisberger Vilmos utazó Budapest.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi október hó 1-től.)

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkeznek:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szm. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborszóló reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborszóló délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnáról este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	—	Gyorsvonat délelőtt	8.23
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjjel	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbeszélő szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbeszélő szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Városi színház.

Bérlet 197. sz. Páratlan.

Csütörtökön, 1901. évi április hó 25-én:

A kis mama.

Vígjáték 3 felvonásban, énekkel. Írta: Henry Meilhac és L. Halévy. Fordította: Fáy J. B. Zenéjét írta: Kun László.

SZEMÉLYEK:

Brük Valentin Tapolcai D.	Daoulesné .. Kalocsa R.
Henriette .. Menszáros M.	Duboisné .. Bácsné.
Brigitta .. Annyal Ilka.	Polgármester Palóci Pál.
Saint-Potant .. Palágyi L.	Rob .. Szadaí F.
Rochebardiére Rubos A.	Kertész .. Polgár S.
Daoules báró Mezei Péter.	Pásztorleány Garai Ilona.

Kezdete 7 és fél órakor.

Mészárszék berendezés
jégszekrényvel vagy anélkül
szabad kézből eladó.

Tudakozódhatni déli 12 óráig
a kiadóhivatalban. 467

Kiadó lakás.

Egy 3 szobás lakás
közel a főtérhez 464

május 1-jétől kiadó.
Bővebbet Csernovits Péter-utca 27.

ROHITSCH SAUERERUNN
GYÓGYFÜRDŐ.

Elismert gyógyhely
gyomor-, máj- és
vesebajokban,
szívkorbetegség,
opako, torok és
gégehurud bántal-
makban szem-
vedők számára.

Prospectusokkal szolgál az igazgatóság.
Déli vasutállomás: Pöitschach.
GYÖNYÖRÜ NYÁRI
TARTOZKODÁSI HELY.

263

Szabadság-tér II. sz. a.
május 1-től kiadó

egy I-ső emeleti utcai lakás, négy
szoba és hozzátartozó mellékhelyiségekkel,
és egy II-ik emeleti utcai lakás,
négy szoba és hozzátartozó mellékhelyisé-
gekkel. 465

Bővebbet a háztulajdonosnál.

Ré pamag,
Lóheremag
Csemeték,
Pekingi kacsák,
Magyar
bikák

293

kapthatók:

gróf Teleki Arvéd ur
drassói uradalmában
u. p. Koncza.
Páris: Grand Prix.

Eladó gyökeres szőlővessző!

Riparia Portalis és Rupestris Monticola
I. osztályu gyökeres vessző kapható
mérsékelt áron az

Országos szőlőoltványtelep részvénytársaságnál

Bővebb felvilágosítással szolgál az

igazgatóság.

Arad, (csanádi palota.)

289

SZEPLŐ

májfolt, bíbros bőrvörösséget és mindennemű arczisz-
tátlanságot bámulatos rövid idő alatt elmulaszt a Hajós-féle

IBOLYA-CRÉME

Használata rendkívül kellemes, a bőr által azonnal teljesen fel-
szívódik minek következtében az arcnak szép ifju bájút köl-
csönöz. Ára 1 tégelynek 50 kr.

Az Ibolya crème hatását nagyban emeli az ugyanazon szerek-
ből készült és rendkívül kellemes illatú

Ibolya-crème szappan á 35 kr.

Hajós-féle IBOLYA-TEJ

(Bau de Violette de Hajós.) Ezen hygienicus mosdóvíz az arcz, nyak, karok és ke-
zeknek megkapé szépséget, fehérillom és rózsza színében tűndökítő varázssos színt
kölcsönöz. Egy üveg 50 kr.

A képzelhető legfinomabb és leggyöngédebb alkatrészekből álló,
jól tapadó és teljesen ártalmatlan powder az

IBOLYA-HÖLGYPOR

Ára 60 kr. Kapható fehér, rózsza és crème színben. Készítményeim
a párisi és londoni hygienikus kiállításán, aranyérmekkel és
diszoklevéllel lettek kitüntetve. — Sok hálaíratokkal elismerve!

Óvakodjunk hamisításoktól! Kapható a készítő és felfalálónál!

Hajós Árpád

gyógyszertára és gyógyszerészeti laboratóriumában

ARAD, Andrassy-tér 22. szám. a megyeházzal szemben
és VOJTEK és WEISZ uraknál.

KEFIR TEJ:

kefir gombával erjesztett tej, mely a gyomor falán keresztül
gyorsan felszívódik és ez által nagy táperővel bír.

A gyomor és bélhuzamra gyakorolt enyhe izgató hatása által
az étvágyat és az anyagforgalmát élénkíti.

Előkelő orvosi vélemények alapján kitünő gyógytápszernek
bizonyult.

292 Kapható a „Hungária“ kávéházban is.

Sterilizált gyermektej

a legjobb gyermektápszern.

Nélkülözhetetlen oly anyáknak, akik gyermekeiket részben vagy
egyáltalában nem táplálják. A csecsemő korának megfelelően
higitva. Teljesen bacterium mentes. Az anyatejnek megfelelő
alkatrészekből áll. Minden egyes étkezésre való adag légmen-
tesen lezárt palackban sterilizálva, egyszeri táplálásra szolgál.
Kezelése egyszerű s a természetes táplálással egyenértékű Pros-
pektust, árjegyzéket, használati utasítást kívánatra bérmentve
küldünk.

Dr. Singer János orvos és Rozvány György

gyógyász.

Sterilizált gyermektej, gyógy- és pasteurizált tej termelő intézete.

Aradon, Kossuth- és Batthyányi-u. sarkán.

11—1901. m. g. szám.

Hirdetmény.

Közhírré tesszük, hogy a városi
legelőkre bocsátandó szarvasmar-
hák és lovak után eső legeltetési
és pásztor díjak a folyó évi ápril-
is hó 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29,
30 és május 2, 3, 4. napjain a vá-
rosi pénztárba befizetendők.

A díjak lefizetésekor a pénz-
tári hivatal kiszolgáltatja a legelte-
tési jegyeket, amelyekkel a szarvas-
marhák és lovak a legelőre bo-
csátására kitűzött napokon a lege-
lőkre bocsáthatók.

A legelőre bocsátás idejét f. évi
májushó 6. és 7-ik napjaira tűzzük ki.

Arad, 1901. évi április hó 20-án.
A városi tanács.

Rendeléseket elfogad az előnyösen ismert Lázár Gyula fűszerkereskedő cég.

Városi és megyei telefon 248.

Szakszerű baromfi-hizlalda

Aradon, Demeter-utca 109/a sz.

Van szerencsém Arad város és vidéke n.
é. közönségének szives tudomására hozni, hogy
szakszerűen berendezett, tejkeverékkel hizlalt

baromfi hizlaldát

baromfi tenyészdével összekötve
létesíttem.

A baromfiakat élve, vagy ölve, tisztítva,
suly szerint a napnak bármely órájában a fo-
gyasztó közönség kényelmére díjtalanul házhoz
szállítom.

Tekintettel azon körülményre, hogy nagy-
részben saját tenyészdében termelt baromfi-
kat hozom forgalomba, úgy az állatok egész-
ségeért szavatosságot vállalok. Ezt annál in-
kább tehetem, mert telepem az erre hivatott
törvényes orvosi ellenőrzés alatt áll.

Czélom, hogy mérsékelt árain és pontos
kiszolgálás által a fogyasztó közönséget min-
den tekintetben kielégítem.

Amidőn még kérem a nagyérdemű vevő
közönség szives jóindulatu pártfogását, vagyok
kiváló tisztelettel

Müller József.

Lakás: Kápolna-utca 28. szám.

Rendeléseket elfogad az előnyösen ismert Lázár Gyula fűszerkereskedő cég.

Arad legrégebb kerékpár és varrógép javító-műhelye.

Telefon 96.

Telefon 96.

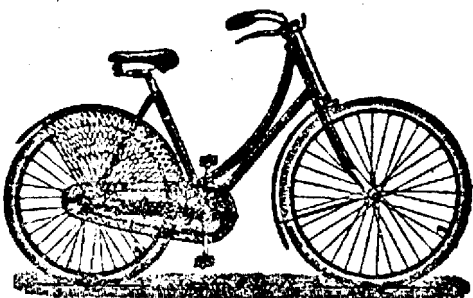
Hammer Vilmos

villany-műszerész

kerékpár és varrógép-raktára

Szabadság-tér 7.

Uti kerékpár
egy évi jótállás mellett
105 forint.

Singer varrógép
öt évi jótállás mellett
32 forint.

Állandó nagy raktár angol-, német- és franciaországi
kerékpár és varrógépekből.

Egyedüli képviselő a hirneves

„H. W. Schladitz“ drezdai és „Peugot“ franciaországi
kerékpároknak.

Kedvező fizetési feltételek.

Legolcsóbb bevásárlási forrás! Pontos kiszolgálás!

Tűz-zománczolás (Email) minden színre.

Dus választék felszerelési cikkekéből.

Naponta friss fajtozás.

MEGYEI ÉS VÁROSI TELEFON 248. SZÁM.

Alapított 1845.

Szabott árak!

Szabott árak!

Férfi-, fiu- és
gyermekruha telepe
tisztelettel ajánlja elősmert
legjobb minőségű áruit.
Nagy választék
bel- és külföldi
gyapju-szövetekből.

NEUMANN.

Mérték szerinti megrendelések BUDAPESTEN saját műhelyeimben kifogástalan kivitelben készíttetnek. 134

Telefon 457.

Alapított 1845.

Telefon 457.

Veszek Zálogcédulákat!!

☞ Ékszerárgyak ☜

Arany-, Ezüstneműek, Gyémánt és
Brilliántok a legjutányosabb árban

kaphatók! 275

DEUTSCH IZIDOR

órák és ékszerésznél

ARAD, Templom-utca, Minorita-palota.

☞ Ugyanott ☜

vörst arany, ezüst, drágakövek, bármilyen
ékszerárgyak, a legmagasabb árban meg-
tételnek vagy új tárgyakra átcsereztetnek.

Veszek Zálogcédulákat!!

Üzlet-áthelyezés!

Márkus Lajos

férfi-divat, cipő és kalap-raktára

folyó évi május hó 1-én
Aradon, az Andrassy-tér 15. sz. a. Hermann-féle házba
átköltözködik 280

és ott az Aradi Louvre czim alatt folytatva lesz.
A most még Andrassy-tér 17. sz. a. lévő nagy áruraktár a n.
é. közönségnek alkalmat nyújt igen jutányos bevásár-
lásra, mire a vevő közönség figyelmét tisztelettel felhívjuk.

Ritka alkalom!

340 drb. csak 2 frt 10 krért.

1 gyönyörű aranyozott óra szép láncszal
3 évi jótállás mellett. Igen szép szivar-
szipka, Finom tollkés, Finom bőr pénz-
tárcza. Elegáns gyűrű, utánzott drágakö-
vekkel. Garnitúra double-gomb, inghez és
kézelőkhöz, valamennyi patent zárral. Jó
illatu szappan. Remek toillette tükörke do-
bozban. Gyönyörű írószer. Csinos notes.
1 pár (2 drb.) fülbevaló simili-gyémántok-
kal, amelyek alig megkülönböztethetők
az eredeti gyémántoktól. 20 tárgy levele-
zésekhez, és még 240 drb. különböző tárgy,
amelyek a házban nélkülözhetetlenek, mint
ingyenes ajándékok -- mindössze az órá-
val együtt, mely maga megeri a csekély
összeget -- csak 2 frt 10 kr.

Kapható az összeg utánvétele mellett:
Wiener Grand Filiale Alex. Jungwirth,
Krakau, 931/F. 466

—NB. Még nem felelőként a pénzt vissza adja.

1. Osztály.

VIII. Sorsjáték.

Osztálysorsjegyek

a VIII. sorsjáték 1. osztályára már kaphatók.

Huzás 1901. május hó 22. és 23-án.

Főnyeremény 60,000 korona.

1/8 drb vétel sorsjegy 1.50 kor. 1/4 drb vétel sorsjegy 3.— kor. 1/2 drb vétel sorsjegy 6.— korona. 1/1 drb vétel sorsjegy 12.— korona.

Telefon 100. sz.

272

Az ARADI IPAR- ÉS NÉPBANK

pénzváltó-üzlete

ARAD, „Fehér Kereszt” szálloda épület.

Sorsjegyek a következő alélárusítóknál is beszerezhetők: Hammerschlag Lipót Andrassy-tér; Hegyesi Ferencz Templom-
utca, Aradi takaré- és segélyegylet mint szövetkezet Petőfi-utca, Rothstein Mór Szabadság-tér, Husserl M. Atzél Péter-utca.

Arad és vidéke legnagyobb kizárólagos
női felöltők

árúháza.

Dus választék

női-ruhák (Homspans) divatos szabás
30 koronától feljebb.

Selyem-blousok és Joupponok

legujabb kivitelben. 131

Jutányos árak! Alapított 1875. Telefon 238

STERNA.

Aradi nyomda részvényársaság könyvnyomdája.